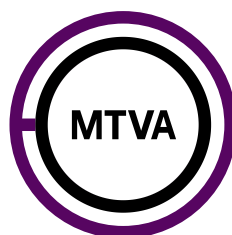

25

let | KUARTETO
lat | KUARTET
év | KUARTETT
rokov | KUARTETO

**Slovenská televízia
a rozhlas**

25

**Obsah /
Content**

6 | O Kvartete / **About Quartet**

8 **Spomienky
na Kvarteto /
Memories
of the Quartet**

16 **Kvarteto
v čase /
Quartet
in Time**

64 | Stretnutia tvorcov Kvarteta /
Meetings of the Quartet's Creators

66 | Fotogaléria / **Photo Gallery**

70 | **TOP Kvarteto**

79 | Kde nás nájdete? /
Where Can You Find Us?

Kvarteto je jediný spoločný program verejnoprávnych televízií vysielať nepretržite od roku 2000 v Poľsku, Českej republike, Maďarsku a na Slovensku.

Magazín krajín Kvarteto má premiéru raz za mesiac. Dĺžka jednej časti cyklu je 26 minút. Každá časť je venovaná jednej hlavnej téme prezentovanej zo zorného uhla redaktorov 4 štátov. Televízne štúdiá si vždy pripravujú vlastnú jazykovú verziu.

Projekt vznikol na základe podnetu riaditeľov regionálnych štúdií verejnoprávnych televízií krajín V4 v roku 1999 na pôde košického televízneho štúdia na Slovensku.

Programu Kvarteto udelili v roku 2015 ministri kultúry štátov Vyšehradskej štvorky Medzinárodnú vyšehradskú cenu.

A Kvartett az egyetlen olyan állandó, közös műsor, amelyet a négy ország–Lengyelország, Cseh Köztársaság, Magyarország és Szlovákia–közszolgálati televíziói készítenek és sugároznak 2000 óta.

A televíziós magazinműsor havonta egyszer, 26 percben jelentkezik. Minden adásnak van egy fő témája, amelyet a négy ország újságírói több oldalról közelítenek meg. Az országok elkészítik a 4 riportból álló, saját nyelvű változatukat a három beérkező és az egy maguk által forgatott anyagból.

A projekt a V4 országain belül a köztévék regionális stúdióinak igazgatói javaslata alapján jött létre 1999-ben a Szlovák televízió kassai stúdiójában.

A Kvartett magazint 2015-ben Nemzetközi Visegrád díjjal tüntették ki, melyet a Visegrád Négyek országainak kulturális miniszterei ítéltek oda.

| O Kwartecie

Kwartet jest jedynym wspólnym programem telewizji publicznych emitowanym bez przerwy od 2000 roku w Polsce, Czechach, na Węgrzech i Słowacji.

Magazyn Kwartet ma premierę raz w miesiącu. Każdy półgodzinny odcinek jest poświęcony głównemu tematowi przedstawianego przez dziennikarzy czterech państw. W każdym kraju powstaje własna wersja językowa.

Program powstał dzięki inicjatywie dyrektorów stacji regionalnych telewizji publicznych państw V4 w 1999 roku w koszyckim oddziale telewizji.

Program Kwartet otrzymał w 2015 roku Międzynarodową Nagrodę Wyszehradzką ministrów kultury krajów Czwórki Wyszehradzkiej.

| O Kvartetu

Kvarteto je jediný společný program veřejnoprávních televizí vysílaný nepřetržitě od roku 2000 v České republice, Maďarsku, Polsku a na Slovensku.

Magazín Kvarteto má premiéru jednou měsíčně v délce 26 minut. Každá část cyklu je věnovaná jednomu hlavnímu tématu, které je prezentováno ze zorného úhlu redaktorů čtyř států. Televizní studia si vždy připravují vlastní jazykovou verzi.

Projekt vznikl na základě podnětu ředitelů regionálních studií veřejnoprávních televizí zemí V4 v roce 1999 na Slovensku, na půdě košického televizního studia.

Ministři kultury států Visegrádské čtyřky udělili v roce 2015 programu Kvarteto Mezinárodní visegrádskou cenu.

| About Kvarteto

“Quartet” is the only permanent common programme prepared and aired in all four public service TV stations of Poland, Czech Republic, Hungary and Slovakia since 2000.

There are premiere TV magazines broadcast monthly with the total timing of 26 minutes. Each magazine deals with one main topic presented from the point of view of particular journalists from the four countries. Countries prepare their own language versions.

It was in 1999 when the Directors general of local studios of public televisions made a suggestion to create a common project of V4 countries at the meeting in Košice studio, Slovakia.

Quartet magazine was awarded The International Visegrad Prize in 2015 by the Visegrad Group ministries responsible for culture.

Spomienky
na Kvarteto /
**Memories
of the Quartet**

Kde to začalo

Po revolúcii sme cítili potrebu otvoriť sa svetu. Regionálne štúdio Košice sa zdalo byť svetu najďalej. Hľadali sme spôsob, ako sa zviditeľniť. Podarilo sa nám zorganizovať stretnutie vedenia CIRCOM Regional v Košiciach ako prvé stretnutie vo východnej Európe. Uvedomili sme si, aký dôraz dávajú regionálnym štúdiám verejnej služby a naskočili sme na túto vlnu. Odpojili sme vysielanie sovietskej televízie na našom území a prepojili sme sa na francúzsku televíznu stanicu FR5. Po páde mečiarizmu sme obnovili kontakty a okrem toho, že sme zorganizovali konferenciu CIRCOM Regional v Košiciach za účasti 160 delegátov z celej Európy, zvolali sme do Košíc stretnutie zástupcov regionálnych štúdií Vyšehradskej štvorky a na rokovaní sme dohodli spoločný projekt KVARTETO. Nikdy neprestanem propagovať význam regiónov a ich špecifikum na úkor centralizmu.

Marián Kleis

Bývalý riaditeľ televízneho štúdia Košice
a televízneho štúdia Brno
22. 6. 2024
Praha

Where it started

After the revolution, we felt the need to open up to the world. The Košice Regional Studio seemed to be the furthest away from the world. We were looking for a way to make ourselves visible. We managed to organise a CIRCOM Regional Leadership meeting in Košice as the first meeting in Eastern Europe. We realised how much emphasis they put on regional public service studies and we jumped on the bandwagon. We disconnected the Soviet television broadcasts on our territory and connected to the French television station FR5. After the fall of Mečiarism, we renewed contacts and, in addition to organising the CIRCOM Regional conference in Košice with the participation of 160 delegates from all over Europe, we convened a meeting of representatives of the regional studios of the Visegrad Four in Košice and agreed on a joint project called KVARTETO. I will never stop promoting the importance of the regions and their specificity at the expense of centralism.

Marián Kleis

Former director of the Košice television studio
and Brno TV Studio
22. 6. 2024
Prague

Je nespravodlivé, že život v riadiacej funkcii televízie je taký krátky a všetky kontakty s priateľmi sa spretrhajú politickými zásahmi. Priznám sa, že spoločné medzinárodné stretnutia mi chýbajú a závidím tým, ktorí pokračujú v začatom. Pôvodca upadne do zabudnutia, ale to je život.

“
”

Spomienka na Kvarteto

Z centra do regiónu bolo akosi vždy ďalej ako z regiónu do centra. Aj preto si regionálne štúdiá museli vždy vybojovať svoje „miesto na slnku“. No paradoxne – k regionálnym štúdiám v našich susedských krajinách sme mali od začiatku blízko – vzdialenosť neprekážala. Spojili nás spoločné problémy, ktoré sme riešili a takisto témy, ktoré zaujímali našich divákov. S Mariánom Kleisom – vtedajším riaditeľom TŠ Košice sme už mali dobrú skúsenosť so zapojením sa do programovej výmeny a spolupráce v rámci CIRCUM Regional – európskeho združenia regionálnych TV-štúdií. Prečo teda neskúsiť užšiu spoluprácu s našimi najbližšími susedmi? Marián „Miňo“ Kleis nemal nikdy ďaleko od slov k činom a tak na prvé stretnutie do Košíc v r. 1999 pozval okrem mňa riaditeľa z Ostravy – Miloslava Petronca, z Rzeszowa Boguslava Lasotu a z Budapešti prišiel dokonca vtedajší generálny riaditeľ MTV. Dohodli sme sa, že oslovíme aj ďalšie štúdiá a tak vznikol magazín Kvarteto V4 s príspevkami z 8-mich štúdií (Košice, Banská Bystrica, Ostrava, Brno, Krakov, Rzeszow, Szeged, Miškolc. O dramaturgickom vývoji formátu magazínu vie najviac „slovenská duša“ Kvarteta – Ľuba Koľová spolu so zakladajúcimi koordinátormi z jednotlivých krajín – Vládom Štvrtnom, Piotrom Sochom, Erikou Kocsor. Kvarteto sa postupne stalo

pevnou súčasťou vysielania na 2. okruhu Slovenskej televízie a dokonca získalo aj cenu ministrov kultúry V-4. Koordinačné stretnutia, na ktorých sa diskutovalo o zaujímavých námetoch do jednotlivých vydaní magazínu, boli príležitosťou ešte lepšie sa spoznať a navzájom sa inšpirovať. Veľmi rada si spomínam na stretnutie u nás na Liptove, v pohostinnom prostredí televíznej chaty, výstup na Chopok a potom pri splne mesiaca na magický večer s gitarami a piesňami skvelých poľských kolegov. Rovnako tak na milé pozvanie do Ostravy – na Festival programov V4, aj návštevu bane s vtipným prijímaním do baníckeho stavu, na Brno, na vinohrady v okolí Mikulova a zaujímavú históriu zámku, na stretnutie v maďarských kúpeľoch Hévíz, či v úžasnom univerzitnom meste Szeged, v poľskom Krakove s návštevou soľnej bane vo Wieliczke, Litomyšli a takisto v našich krásnych multikultúrnych Košiciach. Tím Kvarteta sa postupne rozrastal a pribúdali tvorcovia, spolupracovníci, nadšenci.

Marta Gajdošíková

Bývalá riaditeľka televízneho štúdia Banská Bystrica a intendantka Dvojky RTVS
29. 6. 2024

*Veľmi sme si priali, aby sa z mesačníka
stal týždenník. Zatiaľ sa to nepodarilo,
ale držím palce, aby sa tak v blízkej budúcnosti
stalo a aby Kvarteto prispievalo k ešte
lepšiemu spoznávaníu našich blízkych susedov
a vzájomnému porozumeniu.*

“

”

Recollection of the Quartet

It has always been somehow further from the centre to the region than from the regions to the centre. That is why regional studios have always had to struggle for their “place in the sun”. But paradoxically – we were close to regional studios in our neighbouring countries from the very beginning – distance was not an issue. We were united by the shared problems we were tackling and also by the topics that interested our audiences. With Marián Kleis, then director of TS Košice, we already had a good experience of being involved in programme exchange and cooperation within CIRCOM Regional – the European Association of Regional TV Studios. So why not try closer cooperation with our closest neighbours? Marián “Miño” Kleis was never far from words to actions and so he invited to the first meeting in Košice in 1999 not only me, but also the director from Ostrava – Miloslav Petronc, from Rzeszów Bogusław Lasota, and even the then CEO of MTV came from Budapest. We agreed to reach out to other studios and thus the magazine Quartet V4 was created with contributions from 8 studios (KE, BB, Ostrava, Brno, Cracow, Rzeszów, Szeged, and Miskolc. The dramaturgical development of the format of the magazine is best known to the “Slovak

soul” of the Quartet – Ľuba Kollová together with the founding coordinators from the respective countries – Vláda Štvrtň, Piotr Socha, Erika Kocsor. The Quartet gradually became a fixed part of the Slovak Television’s 2nd Circuit and even won the V4 Culture Ministers Award. The coordination meetings, where interesting topics for particular editions of the magazine were discussed, were an opportunity to get to know each other even better and to inspire each other. I fondly remember the meeting at our place in Liptov, in the hospitable environment of the TV hut, the climb to the Chopok mountain and then, at the full moon, the magical evening with guitars and songs of great Polish colleagues. Similarly, a nice invitation to Ostrava – to the Festival of V-4 Programmes, also a visit to a mine with a funny acceptance into the mining state, to Brno, to the vineyards around Mikulov, and the interesting history of the castle, a meeting in the Hungarian spa of Hévíz, or in the wonderful university town of Szeged, in Kraków, Poland, with a visit to the salt mine in Wieliczka, Litomyšl, and also to our beautiful multicultural Košice. The Quartet team gradually grew and more and more authors, collaborators, and enthusiasts joined.

Marta Gajdošíková

Former director of the Banská Bystrica television studio and the head of the RTVS Channel Two
29. 6. 2024

Pamiętam

Wczesną jesienią 1999 roku wybrałem się do Studia Telewizyjnego w Koszycach na Słowacji na umówione spotkanie z jego dyrektorem Marianem Kleisem. Marzyło mi się zrealizowanie jakiegoś międzynarodowego programu telewizyjnego o naszym sąsiedztwie. Przecież dzieliła nas wspólna miedza (najbliżej w Barwinku / Vysnym Komarniku – jeszcze wówczas z odprawą celną), mieliśmy te same góry, podobny język, słowiańskie korzenie, wspólną historię i kulturę, a także takie same marzenia o wstąpieniu do jednej, nowoczesnej Europy.

Marian Kleis okazał się bardzo otwartym człowiekiem i entuzjastycznie podszedł do takiego pomysłu. Mało tego – nawet twórczo go rozwinął. Pochwalił się nie tylko dobrymi kontaktami z dyrektorką Telewizji w sąsiedniej Bańskiej Bystrzycy – Martą Gajdosikową, ale także znajomością z kolegami po fachu w Czechach i na Węgrzech. Już wtedy gdzieś tam zamajaczyło nam odwzorowanie Grupy Wyszehradzkiej na model telewizyjny.

Rzecz jasna nasze entuzjastyczne rozwijanie koncepcji internacjonalistycznej współpracy nie tak szybko przybrało realne kształty. Nie wystarczyło to pierwsze spotkanie. Należało przecież zapytać potencjalnych kontrahentów czy chcą przystąpić do takiego projektu, policzyć koszty, sprecyzować tematykę, dobrać dziennikarzy, określić zasady organizacyjne i szczegóły techniczne, wszak działaliśmy jednak w nieco

odmiennych krajowych strukturach telewizyjnych, nawet systemy technologiczne były różne.

Nasze kolejne spotkania po tej albo drugiej stronie granicy sprawnie przybliżały cel czyli wspólny międzynarodowy program telewizyjny po prostu o życiu w tych czterech krajach. Już wówczas czuliśmy, że skoro tyle osób może się w to włączyć i skoro mamy tyle spraw do pokazania, to prawdopodobnie będzie to cykliczny program składający się z wielu obrazów z różnych regionów.

Nie muszę chyba pisać jaką miałem satysfakcję po kilku latach, kiedy oglądałem kolejne już odcinki międzynarodowego programu telewizyjnego Kwartet, kiedy cyklicznie odbywały się wręcz przyjacielskie, robocze spotkania entuzjastów po dziennikarskim fachu z Polski, Słowacji, Czech i Węgier – poznawali się, spierali i robili to w kwartecie. Mogłem w niektórych uczestniczyć, podpatrzeć jak koledzy z innych krajów radzą sobie z kierowaniem Regionalną Telewizją, ale przede wszystkim spotkać życzliwych ludzi i przy okazji zwiedzić wiele atrakcyjnych zakątków w tych krajach.

Czy ktoś zna inny program telewizyjny emitowany cyklicznie w czterech krajach Wyszehradzkich?

Bogusław Lasota

Dyrektor TVP Rzeszów (Polska) w latach 1990–2003
8. 12. 2024

I remember

In early autumn 1999 I set off to the TV Studio in Kosice, in Slovakia, for an arranged meeting with its director, Marian Kleis. I had always dreamed of making some international TV programme concerning issues related to our states' neighborhood. After all, we were divided by a common border (the closest crossing being located in Barwinek / Vysny Komarnik) – incidentally, at that time still functioning with customs clearance), we had the same mountains, a similar language, Slavic roots, a common history and culture, and also the same dreams of joining one, modern Europe.

Marian Kleis turned out to be a very open person and was enthusiastic from the start about an idea of this sort. Not only that – he even came to develop it in a creative way. He boasted not only of the good contacts with the director of the television subsidiary in neighbouring Banská Bystrica – Marta Gajdosikova, but also of acquaintances he had with colleagues in the Czech Republic and Hungary. Already at that time, somewhere in the back of our minds, we had a glimpse of mapping the Visegrad Group onto the television model.

Undoubtedly, our enthusiastic development of the concept of internationalist cooperation did not take on real shape so quickly. This first meeting was definitely not enough. After all, we had to ask potential contractors whether they wanted to join such a project, calculate the costs, specify the subject matter, select journalists, define organisational principles and technical details; the thing was, we operated in slightly different national television structures, even the technological systems were different.

Fortunately, our subsequent meetings on this, or the other side of the border, efficiently brought the goal closer, i.e. the establishment of a joint international television programme devoted simply and solely to life in these four countries. Even at that moment, we felt that since so many people could get involved and since we had so many things to show, it would probably end up being a cyclical programme consisting of many images from different regions.

I probably don't have to write how satisfied I was after a few years, when I watched the next episodes of the Quartet, an international TV programme, bringing back memories of regular friendly, working meetings of enthusiasts of the journalistic profession from Poland, Slovakia, the Czech Republic and Hungary – remembering them getting to know each other, arguing and doing it all in a... Quartet. I had the privilege of participating in some of them, seeing how colleagues from other countries coped with managing Regional Television, but – first and foremost – meeting fantastic, friendly people and visiting many unique and attractive sites in these countries.

On another note, does anyone know of any other TV programme that is broadcast regularly in the four Visegrad countries?

Bogusław Lasota

Director TVP Rzeszów (Poland) in years 1990–2003
8. 12. 2024

Spája nás čarovný súlad – Kvarteto

Čarovný súlad nesúladu v podobe vydareného súzvuku súboru štyroch hlasov či nástrojov – podstata Kvarteta krajín Vyšehradskej štvorky spočíva v potrebe vzájomného spoznávania, rešpektovania a spájania sa. Šťastný štvorlístok stredoeurópskej identity aj v dnešnej dobe nespočetných výziev a neistôt mnohí nosíme vo svojich srdciach a dušiach. Úprimná srdečnosť a zdravý rozum nám diktujú vžiť sa do kože toho druhého, vidieť a prežívať náš, neraz ťažko pochopiteľný svet, nielen cez vlastné ja. Áno, spomínané Kvarteto (pod ktorým rozumieme v neposlednom rade spoločnú reláciu verejnoprávných televízií Česka, Maďarska, Poľska a Slovenska), ako aj ten spomínaný svojský štvorlístok, nás v prvom rade spájajú.

A to nie je maličkosť, ba...

O individuálnom a kolektívnom spájaní sa, o prirodzenej vzájomnej prepojenosti či ľudskej popretkávanosti majú dozaista najbohatšie skúsenosti takí ideálni diváci 25-ročného spoločného televízneho magazínu Kvarteto, za akého sa pokladá napríklad autor týchto riadkov. Celkom dobre poznať mestá, v ktorých kolegovia-novinári tvoria túto skvelú reláciu, teda Ostravu, Brno, Rzeszow, Krakov, Banskú Bystricu, Košice a Segedín môžu aj mnohí iní, ale mať prakticky celú Vyšehradskú štvorku vo svojej bezprostrednej rodine, to je zvláštnym darom málokoho.

Bez toho, aby som idealizoval svoju rodinu, musím prezradiť, ako je to vlastne s tou našou dvoj-, troj-, až štvorjazyčnosťou a 1-2-3-štvorkultúrnosťou. Som Slovákom narodeným a žijúcim v Maďarsku (inak s nemeckým priezviskom, keďže napriek tomu, že materinským jazykom mojich starých rodičov bola jednoznačne slovenčina, medzi predkami musím mať aj Nemcov). Moja manželka je rodenou Poľkou z Poľska a v dvoch našich synoch sa miešajú kultúry a jazyky národov a národností Strednej Európy, nehovoriac už o ďalších (angličtine, nemčine a podobne). No a keďže náš mladší syn študoval na univerzite aj češtinu, ktorou sa inak odvtedy živí, pri pozeraní najnovšieho TV-Kvarteta máme o čom...

Imrich Fuhl

Novinár | oslovma.hu

12. 12. 2024

We are united by a magical harmony – Quartet

A magical harmony of discord in the form of a striking harmony of a set of four voices or instruments – the essence of the Visegrad Four Quartet lies in the need to get to know, respect, and connect with each other. The happy four-leaf clover of Central European identity is still carried by many of us in our hearts and souls in these times of countless challenges and uncertainties. Sincere cordiality and common sense dictate that we put ourselves in each other's shoes, that we see and experience our often hard-to-understand world not only through our own selves. Yes, the aforementioned Quartet (by which we ultimately mean the joint programme of the public television stations of the Czech Republic, Hungary, Poland, and Slovakia), as well as the aforementioned peculiar four-leaf clover, unite us above all.

And this is no small thing, indeed...

The ideal viewers of the 25-year-old joint television magazine Kvarteto, such as the author of these lines, have certainly the most abundant experience of individual and collective bonding, of natural interconnectedness, or human intertwining. Many others may be quite familiar with the cities

in which fellow-journalists create this great magazine show, i.e. Ostrava, Brno, Rzeszów, Kraków, Banská Bystrica, Košice, and Szeged, but having practically the entire Visegrad Four in one's immediate family is a special gift few have.

Without idealising my family, I must reveal how it is actually with our two-, three-, even four-lingualism and 1-2-3-four-culturalism. I am a Slovak born and living in Hungary (otherwise with a German surname, as although my grandparents' mother tongue was clearly Slovak, I must have Germans among my ancestors). My wife is a native Polish from Poland, and our two sons mix cultures and languages of Central European nations and nationalities, not to mention others (English, German, etc.). Well, since our younger son also studied Czech at university, which he has otherwise been doing for a living ever since, we have a lot to talk about while watching the latest TV-Quartet...

Imrich Fuhl

Journalist | oslovma.hu

12. 12. 2024

*Som Slovákom narodeným a žijúcim v Maďarsku...
Moja manželka je rodenou Polkou z Poľska a v dvoch
našich synoch sa miešajú kultúry a jazyky národov
a národností Strednej Európy, ... a keďže náš mladší
syn študoval na univerzite aj češtinu, ktorou sa inak
odvtedy živí, pri pozeraní najnovšieho TV-Kvarteta
máme o čom...*

“

”

**Kvarteto
v čase /**

**Quartet
in Time**

Kwartetowa rodzina

Początek

Gdy w roku 1999 powstał spontaniczny pomysł międzynarodowej współpracy pomiędzy stacjami czterech sąsiadujących krajów aspirujących do Unii Europejskiej, wbrew pozorom nie był to jakiś odgórny nakaz central telewizji publicznych z Warszawy, Bratysławy, Pragi czy Budapesztu. Bardziej raczej zrodziło się z potrzeby czasów i znajomości osób kierujących regionalnymi stacjami telewizyjnymi, które działały i tworzyły niedaleko od siebie po kilku stronach granic. Taka współpraca regionalnych oddziałów telewizji ze wsparciem większym lub mniejszym naszych central w stolicach. Telewizja Rzeszów miała o tyle łatwiej, że w Polsce stacje regionalne TVP (telewizji publicznej) miały pewną niezależność w budowaniu oferty programowej, a przed wszystkim własny budżet i możliwość emisji własnego regionalnego programu. W przypadku Rzeszowa, jednego wtedy z najmłodszych i najmniejszych oddziałów TVP, wyzwanie podjęcia międzynarodowej współpracy było ryzykowne, ale jednocześnie ekscytujące. A pewnie nie byłoby Kwartetu w Rzeszowie, gdyby nie znajomość dyrektorów stacji STV Koszyce i TVP Rzeszów. Bo to właśnie z Koszyc, ze strony kierującego wtedy tą telewizją Mariana Kleisa padło zapytanie do szefa rzeszowskiej stacji Bogusława Lasoty, czy Polska nie chciałaby zrealizować pomysłu audycji telewizyjnej tworzonej jednocześnie przez 4 kraje. Idea, oprócz rozwijania międzynarodowej współpracy i wiedzy o sobie, miała przecież niewątpliwie nowatorski charakter – bo nie było czegoś takiego dotychczas. A na dodatek koszty tworzenia rozkładały się na kilka stacji. Wkładając jedną czwartą, otrzymywało się całość – czyż nie genialne.

Odpowiedź była pozytywna i tak się stało, że końcem 1999 roku zostałem wysłany po raz pierwszy do węgierskiego Szegedu na spotkanie przedstawicieli telewizji z czterech krajów, gdzie zapadła decyzja o starcie projektu, który co trudno w to uwierzyć, trwa nieprzerwanie od 25 lat.

Quartet Family

The Beginning

In 1999, at a time when a spontaneous idea of international cooperation emerged between TV stations from four neighboring countries – which were at that time aspiring to join the European Union, and – contrary to what might have seemed to many, it was by no means another, kind of top-down order from the central offices of public television stations from Warsaw, Bratislava, Prague or Budapest. Rather, it was conceived both from the needs of the times and the friendly relationships of people managing regional television stations, which operated and created not far from one other, on several sides of the border; a cooperation of regional television branches with the greater or lesser support of our central offices in the capitals. It should be noted, that the Rzeszów television branch enjoyed a considerable handicap here, owing to the fact that in Poland, the regional stations of TVP (The Polish Public Television) had a certain degree of independence in building their programme offer, and most of all – their own budget, along with the favour of broadcasting their own regional programme. In the case of Rzeszów, then – one of the youngest and smallest branches of TVP – the challenge of undertaking international cooperation was risky, but at the same time exciting. And there probably would not have been a Quartet in Rzeszów, if not for the acquaintance of the directors of the STV Koszyce and TVP Rzeszów stations. As a matter of fact, it was from Koszyce – specifically from Marian Kleis, who was then in charge of this very television station – that the head of the Rzeszów station, Bogusław Lasota, was formally requested whether Poland would possibly embrace implementing the idea of a television broadcast that would be created simultaneously by 4 countries. The idea, apart from developing international cooperation and knowledge about one another, was undoubtedly innovative in nature, as there had been nothing like it before – simply. And, on top of that, the costs of its creation were to be spread over several stations. By contributing only one quarter of your own input, you got the whole thing – wasn't that brilliant?

Maszyna ruszyła

Z nazwą programu nie było kłopotów. Słowo Kwartet nie tylko wskazywało udział czterech stacji, ale także fonetycznie brzmiało niemal tak samo w tych czterech językach, nawet w różniącym się od pozostałych – węgierskim. A gdy już był tytuł, to połowa sukcesu. Z drugą połową nie było tak łatwo. Tym bardziej, że w momencie podjęcia decyzji o wspólnym antenowym projekcie, z każdego kraju przystąpiło do niego po dwie regionalne stacje, a więc w sumie 8 telewizji. Ambitna decyzja po założycielskim spotkaniu na Węgrzech mówiła, że pierwszy program ukaże się początkiem 2000 roku, a więc bardzo niedługo.

Dlatego bardzo szybko trzeba było przygotować ramy merytoryczne i technologiczne takiego przedsięwzięcia. 4 kraje – 8 stacji – 4 języki. Jak sprawić by program był spójny i interesujący dla widzów. Oczywiście idea była jasna. Mieszkamy niedaleko od siebie, nasze kraje aspirują do Unii Europejskiej, wyszliśmy z mrocznej „komuny” i niby mamy do siebie blisko, ale nie wiemy zbyt wiele o naszych regionach, ludziach, historii, ciekawych miejscach, przemianach czy pomysłach, które zmieniają nasze otoczenie i mogą być przykładem dla sąsiadów. I łatwiej będzie to okazać i przełamywać stereotypy rękami i oczami dziennikarzy z regionów, niekoniecznie ze stolic naszych krajów.

Dlatego jako pierwszy zrodził się pomysł stworzenia raz w miesiącu programu złożonego z 8 filmowych materiałów, trudno nawet nazwać je reportażami. Każda ze stacji miała przygotować więc około 3 minutowy filmowy materiał ze ściśle określonego obszaru tematów, takich jak np. przyroda, ciekawi ludzie, zabytek, historia...

Ale tu należy się wyjaśnienie dlaczego osiem materiałów, jeżeli kraje było cztery. Bo okazało się, że na początku współpracy do projektu przystąpiły po dwie stacje regionalne z każdego państwa. W owych czasach na Słowacji działały dwa ośrodki regionalne telewizji publicznej – większy w Koszycach i mniejszy w Bańskiej Bystrzycy. Podobnie w Czechach, gdzie regionalnie tworzone w Brnie i Ostrawie. W Polsce stacje regionalnych było wtedy 12, ale ze względu na swoje położenie graniczące ze Słowacją, oddział

The response was thus positive, and so it happened that at the end of 1999 I was delegated for the first time to head for Szeged, in Hungary, for a meeting of television representatives from the four participant countries, where the decision was made to start a project that, hard to believe, has been going on for 25 years to date.

The machinery advances

There were no problems, whatsoever, with the title of the programme itself. The word “Quartet” not only pointed to the participation of the four stations, but – quite amazingly – also sounded almost the same phonetically in the four languages, notably, even in the Hungarian language, which was so much different from the others. And once there was a title, half the battle had been won. The other half was not so easy, though. Particularly, if you take into account that since the time the decision was made about the joint broadcast project, two regional stations from each country joined it, thus making a total of 8 television stations involved. The ambitious agreement worked out after the founding meeting in Hungary stated that the first episode would be released at the beginning of 2000, so – very soon.

That is why it was necessary to prepare the substantive and technological framework for such an undertaking very quickly. 4 countries – 8 stations – 4 languages. How can you possibly make the programme coherent and interesting for viewers? On the surface, the idea was clear – we lived not far from each other, our countries aspired to join the European Union, we had left the dark times of “communism”, and, supposedly, we were close to one other, but we did not know much about our regions, people, history, interesting places, changes or ideas that were transforming our surroundings and could be an example for neighbours. Also, it seemed, it would be easier to show all of it and break stereotypes with the hands and eyes of journalists from the regions, and not necessarily of those who were operating from the capitals of our countries.

That is, more or less, the reason why the very first idea was to create a monthly programme consisting of 8 television materials, an undertaking which was

w Rzeszowie, który był inicjatorem Kwartetu w Polsce, poprosił do współpracy kolegów z TVP Kraków. Jeśli wszyscy byli do pary, to nie inaczej stało się na Węgrzech, gdzie wtedy regionalna produkcja odbywała się w bliskim słowackiej granicy Miskolcu, a także bardziej oddalonym Szegedzie.

I tak bardzo szybko powstała grupa koordynatorów programu Kwartet, wśród której się znalazłem od samego początku. Zadanie było jasne, ale nie łatwe. Już od pierwszego odcinka zdecydowaliśmy, że każdy kraj będzie miał swoją wersję językową zbudowaną elementów jakie otrzyma od pozostałych. Czołówka był wspólna, a stworzyli ją koledzy z Ostrawy. Grający Kwartet animowanych muzyków w barwach czterech krajów stał się na lata symbolem audycji. Ale nie czołówka okazała się problemem, ale skoordynowanie całości. Oczywiście nie było mowy, aby częstotliwość programu była wysoka. Produkcja tak skomplikowanej logistycznie pozycji programowej w czasach raczkującego internetu pozwalał, aby Kwartet ukazywał się raz w miesiącu. A trzeba tu zaznaczyć, że mówimy o roku 2000. To czas gdy nikt jeszcze nie słyszał o internetowym czy plikowym przesyłaniu materiałów filmowych, serwerach ftp itp. Trudno w to uwierzyć, ale przez pierwsze lata po tej części Europy w przesyłkach pocztowych kursowały co miesiąc kasety filmowe w formacie BTC (każda wadze ok.0,5 kg). A że narodowe wersje audycji powstawały i powstają do dziś w Rzeszowie, Ostrawie, Koszycach i Szegedzie – to kasety z poszczególnymi materiałami wędrowały w trzech kopiach z Rzeszowa i Krakowa do Ostrawy, Szegedu i Koszyc. Z Koszyc i Bańskiej Bystrzycy do Rzeszowa, Ostrawy i Szegedu. Z Szegedu i Miskolca do Ostrawy, Rzeszowa i Koszyc oraz z Ostrawy i Brna do Rzeszowa, Koszyc i Szegedu. Proste, prawda? W sumie 24 przesyłek pocztowych co miesiąc. Najgorzej gdy któreś przyczepiali się celnicy podczas kontroli. Trzeba było rozpoczynać telefoniczne poszukiwania lub wyjaśniania, że nie ma w przysyłce nic co by komukolwiek zagrażało. A należy przypomnieć, że wtedy jeszcze nie byliśmy w UE ani w strefie Schengen. Całe szczęście, że po czterech latach (chyba nie tylko dzięki Kwartetowi) udało się wejść naszym krajom do Unii i ten problem przynajmniej

hard to even be called news reports. Each station was expected to prepare approximately a 3-minute film material from a strictly defined area of topics, such as nature, interesting people, monuments, history...

But here we need to explain why there were eight film materials, when there were four countries. As it turned out, there were two regional stations from each country that joined the project at the beginning of the cooperation. At that time, there were two regional centres of public television in Slovakia – a larger one in Košice and a smaller one in Banská Bystrica. Similarly, in the Czech Republic, where regional centres had been created in Brno and Ostrava. In Poland, there were 12 regional stations at that time, however, due to its location bordering Slovakia, the branch in Rzeszów – which was the initiator of the Quartet in Poland – asked colleagues from TVP Kraków to cooperate. If everyone was a match, then it was no different in Hungary, where at that time regional production took place in Miskolc, close to the Slovak border, and also in the more distant Szeged.

And so it came to pass very quickly, that a group of coordinators of the new Quartet programme was formed, and I found myself among them from the very beginning. The task was clear, but by no means was easy. Right from the very first episode on, we decided that each country would have its own language version of the show, one built upon elements received from the others. The opening credits were common for all four versions and were created by colleagues from Ostrava. The quartet of animated musicians playing in the colours of the four countries became a symbol of the programme for years to come. However, it was not the opening credits that posed a problem, but rather the coordination of the whole. For natural reasons, there was no way the production could be broadcast on a frequent basis. The making of such a logistically complicated programme item in the times of the only-fledgling Internet allowed the Quartet to appear only once a month. And it should be noted that we are talking about the year 2000. This was a time when no one had yet heard of online or file transmission of film materials, FTP servers, etc. It is hard to believe,

częściowo zniknął. Ale na początku wariacki pomysł budowania programu z 8 krótszych materiałów filmowych dało się realizować. Było dynamicznie, różnorodnie, a bogata wielotematyczna mozaika pomagała w poznaniu różnych aspektów życia Słowaków, Czechów, Węgrów i Polaków. To nic, że poszczególne programy pojawiły się na antenach często nieco później niż planowano, ze względu na perypetie w drodze poszczególnych klocków układanki. Ale i tak skutecznie przyczyniały się do lepszej wiedzy no sobie w przededniu wejścia do wspólnej Europy.

Tu trzeba podkreślić, że bieżące „newsowe” sprawy nigdy nie były w centrum zainteresowania. Kwartet unikał i unika do dziś aktualnej polityki czy tematów, które po miesiącu mogą stać się mało istotne dla widzów szczególnie po drugiej stronie granicy. Dlatego od początku stawialiśmy na to co nas łączy, a nie dzieli, to czym chcemy się pochwalić przed sąsiadami, co służy naszemu bliższemu poznaniu odwiedzeniu i poznaniu historii czy współczesnych problemów transformacji i sposób radzenia sobie z nimi.

25 lat bez przerwy

Różne były zakręty podczas ćwierćwiecza Kwartetu. Pierwszym znaczącym była modyfikacja formuły programu. Szybko bowiem okazało się, że utrzymywanie programu złożonego z ośmiu elementów nie sprawdzi się na dłuższą metę. Po pierwsze liczne kłopoty z rozsyłaniem i transportowaniem materiałów i budową spójnej audycji. Zresztą wytworzenie tylu kopii materiałów i rozsyłanie ich na osobnych kasetach znacznie podnosiło koszty programu.

Ale nie tylko to było najważniejsze. Aby program był lepszy i ciekawszy musiał zmienić swoją strukturę. Dlatego dosyć szybko podjęliśmy decyzję, aby każdy odcinek Kwartetu miał swój określony temat przewodni złożony z czterech około 6-minutowych reportaży z każdego kraju. I ta formuła sprawdza się do dziś. Nie tylko spadła liczba krążących przesyłek, ale i program stał się merytorycznie łatwiejszy do okiełznania.

Z roku na rok Kwartet krzepł był ciekawszy, lepiej realizowany i można było trzymać się precyzyjnie

but for the first years of broadcast, in this part of Europe, film cassettes in the BTC format (each weighing about 0.5 kg) travelled monthly in postal shipments. And since the national versions of the broadcasts were, and are still being created in Rzeszów, Ostrava, Košice and Szeged – the cassettes with the individual materials travelled in three copies: from Rzeszów and Kraków to Ostrava, Szeged and Košice, from Košice and Banská Bystrica to Rzeszów, Ostrava and Szeged, from Szeged and Miskolc to Ostrava, Rzeszów and Košice and from Ostrava and Brno to Rzeszów, Košice and Szeged. Simple, right? In total, 24 postal items every month. The worst moments were when customs officers got on one of them during the inspection. We had to start searching by phone or explain that there was nothing in the package that would pose a threat to anyone. And it should be remembered that at that time we were not yet in the EU or the Schengen area. Fortunately, after four years (perhaps not only the Quartet should be given credits for that) the four countries managed to join the EU and this difficulty – at least partially – was gone. Nevertheless, at the beginning, the crazy idea of building a programme from 8 shorter film materials was definitely possible to implement. It was dynamic, diverse, and the rich multi-topic mosaic helped to get to know different aspects of the lives of Slovaks, Czechs, Hungarians and Poles. It doesn't matter those individual programmes often appeared on the air a little later than planned, due to the “adventures” on the way of individual puzzle pieces. But they still effectively contributed to better knowledge of one another, right on the eve of joining the common Europe.

It should be emphasized here that current “news” issues have never been the focus. The Quartet has avoided and continues to avoid current politics or topics that may become unimportant to viewers, especially on the other side of the border, after say a month. That is why from the beginning we have focused on what unites us and does not divide us, what we want to boast about to our neighbors, what serves our closer acquaintance, encourages visits and promotes learning about history or contemporary problems of transformation and how to deal with them.

ustalonego planu emisyjnego. Oczywiście każdy kraj miał i ma dowolność w budowaniu całości z czterech otrzymanych elementów. Jedni wprowadzili prowadzącego dziennikarza, a inni pozostali tylko przy tekście lektorskim. W tak rekordowo długim okresie emisji Kwartetu na antenach czterech telewizji, przez większość czasu jego produkcja w całości była finansowana z budżetów poszczególnych telewizji publicznych. W przeciągu tych 25 lat parokrotnie udawało się nam jednak (mnie z ramienia TVP Rzeszów) pozyskiwać granty z Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego.

Środki te pozwalały na cykliczne spotkania redakcyjne organizowane w różnych miejscach naszych krajów przez stacje tworzące program. Tam powstały pomysły nowych odcinków, ale tam także była okazja do przekonania się naocznie jaki perełki kryją nasze kraje i jak mało wiemy o nich i żyjących tu ludziach.

Fakt faktem, mimo chwilowych problemów ze zrozumieniem potrzeby istnienia Kwartetu czy drobnych kłopotów finansowych, udaje się co miesiąc pokazywać jak na przestrzeni tych lat zmieniają się nasze regiony. Razem weszliśmy do Europejskiej Unii, zmagamy się z podobnymi problemami, ale przed wszystkim stale jest tak wiele do pokazania i zainspirowania sąsiadów, bo wciąż powstaje coś nowego i interesującego, gdzie można potem dotrzeć osobiście otrzymując wskazówki z telewizyjnej anteny. A w sukurs coraz lepszemu i ciekawszemu Kwartetowi przysłała także nowoczesna technologia. Po pierwsze ogromny skok jeśli chodzi o technologię telewizyjną to możliwość przesyłania materiałów internetem czy możliwość wspólnych spotkań redakcyjnych poprzez komunikatory. Do tego przejście wszystkich krajów na technologię HD. Program Kwartet w Polsce obecnie ukazuje się większości pasm regionalnych oddziałów terenowych TVP, premii raz w miesiącu z wielokrotnymi emisjami powtórkowymi poszczególnych odcinków, które zawsze mają ponadczasowy, uniwersalny charakter. Bardzo pomocny okazał się także rozwój nowych mediów. Wszystkie odcinki programów można oglądać w dowolnym miejscu i czasie. Tak jak te polskie wersje Kwartetu realizowane w TVP Rzeszów do obejrzenia

25 years without a break

There were various twists and turns during the quarter-century of the Quartet. The first significant one was the modification of the programme formula. It quickly turned out that maintaining a programme consisting of eight elements would not work in the long run. Firstly, there were numerous problems with sending and transporting materials and building a coherent broadcast. Moreover, producing so many copies of materials and sending them on separate cassettes significantly increased the cost of the programme.

But that wasn't the only thing that mattered. In order for the production to be better and more interesting, it had to change its structure. That's why we made the decision quite quickly that each episode of the Quartet would have its specific theme, consisting of four, approximately 6-minute reports from each country. And this formula works to this day. Not only did the number of circulating packages drop, but the programme also became substantively easier to tame.

Year by year, the Quartet became more interesting, better implemented, and it was possible to stick to a precisely established broadcasting plan. Of course, each country had and still has the freedom to build a whole from the four received elements. Some introduced a leading journalist, while others only kept the voice-over text. During such a record-long period of broadcasting the Quartet on four television stations, for most of the time its production was financed entirely from the budgets of the individual public television stations. However, over the course of these 25 years, we (including myself – on behalf of TVP Rzeszów) have managed to obtain grants from the International Visegrad Fund several times.

These funds allowed for regular editorial meetings organized in various places in our countries by the stations creating the programme. It was there that ideas for new episodes were born, but there was also an opportunity to see for ourselves what gems our countries hid and how little we knew about them and about the people living in them.

The fact is that, despite temporary problems with understanding the need for the Quartet or minor

na stronie <https://rzeszow.tvp.pl/1668318/kwartet>. Podobnie trzy inne narodowe wersje programu są dostępne na stronach internetowych telewizji Czech, Słowacji, Węgier i Polski.

Wyszehradzka Pieczęć dziecko Kwartetu.

Podczas jednego ze spotkań koordynatorów Kwartetu padł pomysł, aby wyjść poza ramy comiesięcznej produkcji poszczególnych odcinków audycji. Zналиśmy już siebie i swoje możliwości na tyle, aby w wąskim gronie zdecydować się na organizację Festiwalu Twórczości stacji regionalnych Czwórki Wyszehradzkiej. Idea prosta, ale i znów trochę szaleńcza. Bo przecież nikt nie robił podobnych rzeczy i nie było mowy o zapewnianiu finansowania takiego pomysłu. Jednak to się udało i to nie jeden raz. Szybko wymyśliliśmy ramy konkursu. Oczywiście jasny regulamin i cztery kategorie konkursowe odzwierciedlały profil produkcji telewizyjnych tworzonych na co dzień w stacjach regionalnych naszych krajów.

financial problems, we managed to show every month how our regions have changed over the years. After all, we have entered the European Union together, we struggle with similar problems, but, above all, there is always so much to show and inspire our neighbours with, as something new and interesting is constantly being created, which you can then reach personally by receiving instructions from the television broadcaster. Parallely, modern technology has also come to the aid of the increasingly better and more interesting Quartet. First of all, a huge leap in television technology has been the ability to send materials via the Internet or the possibility of joint editorial meetings via instant messengers. In addition, all countries have switched to HD technology. The Quartet in Poland programme is currently broadcast on most of the regional TVP regional branches, premiering once a month with multiple reruns of individual episodes, which always have a timeless, universal character. The development of new media has also been very helpful. All episodes of the programmes can be watched anywhere and anytime. Just like these Polish versions of the Quartet produced by TVP Rzeszów can be watched on the website: <https://rzeszow.tvp.pl/1668318/kwartet>. Similarly, three other national versions of the programme are available on the websites of the Czech, Slovak, Hungarian and Polish television networks.

The Visegrad Seal, child of the Quartet.

During one of the meetings of the Quartet coordinators, the idea was born to go beyond the framework of monthly production of individual episodes of the programme. We already got to know one another and our capabilities well enough to decide, in a narrow group, to organise a Festival of Creativity of the regional stations of the Visegrad Four. The idea was simple, but also a bit crazy. After all, no one had done anything like that before, and there was no question of providing financing for such an idea. However, it worked out in the end, and it did so multiple times subsequently. Quite quickly, we came up with the framework of the proposed competition. Of course, clear rules and four competition categories reflected the profile of television productions

Musiała być także główna nagroda, w dokładnie jak to w Kwartecie – 4 nagrody (każda w innej kategorii konkursowej). Wymyśliśmy więc Wyszehradzką Pieczęć. Jak się później okazało pięknie stworzone w poszczególnych edycjach przeglądu, artystycznie wykonane pieczęcie zdobią do dziś ściany nad biurkami autorów zwycięskich audycji.

Udało się przygotować 4 edycje tego przeglądu i konkursu. Wszystkie były okazją nie tylko do wyboru najciekawszych pozycji programowanych, ale przede wszystkim do poznania twórczości i wzajemnego poznania się wśród twórców telewizyjnych. Oddział regionalny TVP Rzeszów był organizatorem jednej z edycji Wyszehradzkiej Pieczęci. To wydarzenie zorganizowałem przy współudziale pracowników mojej stacji w historycznym zamku w Krasieczynie koło Przemyśla w doborowej asyście Stowarzyszenia Dobrego Wojaka Szwejka z Przemyśla. Bo tu tradycje i wątki łączące Polaków, Czechów, Węgrów i Słowaków za sprawą przebywającego w tym mieście bohatera powieści Haška pozostają żywe do dziś. Warto wspomnieć, że pozostałe edycje festiwalu odbyły się w Koszycach, Ostrawie i Wyszehradzie. Szczególnie to ostatnie miejsce było

created on a daily basis in the regional stations of our countries.

There also had to be a main prize for that, or rather, as the title Quartet implies – 4 prizes (each in a different competition category). In that way the Visegrad Seal came into being. As it turned out later, beautifully created in the individual editions of the review, artistically made seals adorn the walls above the authors' desks of the winning broadcasts to this day.

It proved possible to prepare 4 editions of this review and competition. All of them were an opportunity not only to choose the most interesting programmed items, but, in the first place, to get to know the work of television creators and establish mutual understanding. The regional branch of TVP Rzeszów was the organiser of one of the editions of the Visegrad Seal.

On a personal level, I was in charge of organising this event with the participation of my station's employees in the historic castle in Krasieczyn, near Przemyśl, with the brilliant assistance of the Good Soldier Švejk Society from Przemyśl. After all, it was here, in this town, that the traditions and threads connecting Poles, Czechs, Hungarians and Slovaks, who stayed in this city, remain alive to this day, thanks to the hero of the famous Hašek's novel. It is worth mentioning also, that the other editions of the festival took place in Košice, Ostrava and Vyšehrad. The latter place was particularly significant for our cooperation – because, after all, it was here that the founding act of the Visegrad Group, i.e. the agreement on cooperation between the four countries whose journalists form the Quartet, was signed a dozen or so years earlier.

People of the Quartet

With a quarter of a century now passed, it is difficult to mention all those with whom we cooperated and created the Quartet. On the Polish side, it is impossible not to mention Bogusław Lasota – the first director of the regional station of TVP Rzeszów. Suffice to say that, in real terms, it was he who made us join this project. Moreover, from the very

znamienne dla naszej współpracy – bo przecież w tym miejscu kilkanaście lat wcześniej podpisano akt założycielski Grupy Wyszehradzkiej czyli porozumienia o współpracy czterech krajów, których dziennikarze tworzą Kwartet.

Ludzie Kwartetu

Przez ćwierć wieku trudno wspomnieć wszystkich, z którymi współpracowaliśmy i tworzyliśmy Kwartet. Ze strony polskiej nie sposób nie wymienić pierwszego dyrektora stacji regionalnej TVP Rzeszów – Bogusława Lasotę. W praktyce to on był sprawcą, że przystąpiliśmy do tego projektu. Zresztą od samego początku wraz z zaprzyjaźnionym dyrektorem słowackiej telewizji w Koszycach Marianem Kleisem doskonale rozmieli ideę takiej współpracy. Może

także przez to, że byli nie tylko dyrektorami zaprzyjaźnionych stacji, ale też łączyły ich przyjacielskie więzy, a nawet byli do siebie podobni fizycznie, przez co niektórzy uznawali ich za polsko-słowackich braci. Zresztą Bogusław Lasota w tej książce podzielił się paroma wspomnieniami związanymi z Kwartetem.

Przychylni i pomagający w rozwoju Kwartetu byli także kolejni szefowie stacji w Rzeszowie. Jak choćby nieżyjący już Adam Czartoryski, z którym łączą się liczne anegdoty związane z Kwartetem. Podobnie Kwartet wspierali także kolejni dyrektorzy TVP Rzeszów m.in. Jacek Szarek i Jerzy Oleszkowicz, który także jako szef produkcji w rzeszowskiej stacji ma

beginning, together with the friendly director of the Slovak television in Košice, Marian Kleis, they understood the idea of such cooperation perfectly. Perhaps the other reason was that they were not only heads of friendly stations, but they had also had friendly ties, and were even physically similar, which is why some considered them Polish-Slovak brothers. Moreover, in his book, Bogusław Lasota shared a few memories related to the Quartet.

The successive heads of the Rzeszów TVP station were also supportive and helpful in the development of the Quartet. For example, the late Adam Czartoryski, who is associated with numerous anecdotes related to the Quartet. The Quartet was similarly supported by successive directors of TVP Rzeszów, including Jacek Szarek and Jerzy Oleszkowicz, who, as the head of production at the Rzeszów station, has had a hand in creating the Quartet for years. Of course, the programme could not exist without colleagues from TVP Kraków, who have been involved in its production from the very beginning, making film materials and broadcasting on their own channel. Here, too, it could not have happened without the constant support of successive heads of this station, especially without the person who has been in constant charge of the programming department of TVP Kraków for years – Marek Szczepanek. It is to his credit, as the coordinator of the Quartet, that I could be sure that small Rzeszów could always count on the greater Kraków. Incidentally, various people have been involved in the production of the Quartet over the years. In the first years, it was co-created by Jan Poprawa, Jerzy Michałek, and later Paweł Orski, while the efficient production was supervised by the production manager Grażyna Wóźnikowska. And the one who will remain in our memory the most is Katarzyna Kotula. A journalist, author and director of many films and a keen traveller. Working on behalf of TVP Kraków, she prepared many interesting and professional materials for the Quartet over the years. Unfortunately, an insidious disease did not allow her to enjoy the 25th anniversary of the programme. She passed away a few years ago.

przez lata swój udział w tworzeniu Kwartetu. Oczywiście program nie mógł by istnieć bez koleżanek i kolegów z TVP Kraków, którzy od początku uczestniczą w jego produkcji, realizując materiały filmowe i emitując na własnej antenie. Tu także nie mogło się to toczyć bez stałego wsparcia kolejnych dyrektorów tej stacji, ale szczególnie osoby, która od lat niezmiennie odpowiada za pion programowy TVP Kraków – Marka Szczepanka. To dzięki niemu jako koordynator Kwartetu mogę być pewien, że mały Rzeszów może zawsze liczyć większy Kraków. A z produkcją Kwartetu przez lat były związane różne osoby. W pierwszych latach współtworzyli go Jan Poprawa, Jerzy Michałek, a później Paweł Orski, a nad sprawną produkcją czuwała kierowniczka produkcji Grażyna Wóznikowska. A najbardziej w pamięci pozostanie nam wszystkim Katarzyna Kotuła. Dziennikarka, autorka i reżyserka wielu filmów oraz podróżniczka. Z ramienia TVP Kraków przygotowywała przez lata kolejne bardzo interesujące i profesjonalne materiały do Kwartetu. Niestety podstępna choroba nie pozwoliła jej się cieszyć z jubileuszu 25-lecia programu. Odeszła kilka lat temu.

Pozostawiła po sobie nie tylko liczne materiały filmowe, ale miłe wspomnienia współpracy. Mimo ciężkiej choroby niemal do końca uczestniczyła w naszych redakcyjnych spotkaniach i planowaniu kolejnych odcinków programu. A te kolejne historie tworzone przez TVP Kraków powstają do dziś dzięki ludziom, którzy za sprawą Katarzyny znaleźli się w rodzinie Kwartetu. Już wcześniej współpracowała bowiem z Pauliną Ibek, która jest obecnie autorką materiałów przygotowywanych w Krakowie. A pomagają im nie kto inny, jak syn Katarzyny doskonały operator Maciej Dźwigaj i nie mniej sprawny montażysta Maciej Gońkiewicz. No i na koniec „last, but not least” autorka polskiej wersji magazynu Kwartet – rzeszowska dziennikarka Beata Pardel. Osoba, na którą zawsze można liczyć. Bo w ciągłym tempie i reżimie terminów i tematów, które trzeba zrealizować na czas, przy nikłym budżecie niezawodnie panuje zarówno nad przygotowaniem poszczególnych materiałów z Rzeszowa docierających do trzech krajów, ale równocześnie

She left behind not only numerous film materials, but also pleasant memories of the cooperation. Despite her serious illness, she participated in our editorial meetings and planning of the next episodes of the programme almost until the end. And these subsequent stories created by TVP Kraków are still being created today by people who, thanks to Katarzyna, found their place in the Quartet family. She had already collaborated with Paulina Ibek, who is currently the author of materials prepared in Kraków. And they are helped by none other than Katarzyna's son, the excellent cameraman Maciej Dźwigaj and the no-less-efficient editor Maciej Gońkiewicz.

And finally, “last, but not least” – the author of the Polish version of the Quartet magazine – the Rzeszów journalist Beata Pardel. A person you can always count on. The thing is, in a constant pace and regime of deadlines and topics that must be completed on time, with a small budget, she has been the one who has reliably controlled both the preparation of individual materials from Rzeszów which were reaching three countries as well as the final shape of the entire Quartet magazine in its Polish version. After that, the episode has been broadcast not only in the regional bands of TVP3 Kraków and TVP Rzeszów, but also, with multiple reruns, on most regional TVP stations in Poland. In the preparation process of the Polish version of the Quartet, Beata is typically assisted by the reliable crew, such as editor Grzegorz Janczycki, voice-over speaker Grzegorz Boratyn, the production manager Katarzyna Wrześcińska, and, of course, the numerous group of journalists from the Rzeszów branch over the years – authors of individual materials that we have used in the preparation of individual episodes devoted to various topics. Also, the one worth mentioning is Joanna Budzaj, a presenter of TVP Rzeszów, who has gracefully hosted the Quartet for several years,

nad ostatecznych kształtem całego magazynu Kwartet w polskiej wersji. Potem emitowany jest nie tylko w pasmach regionalnych TVP3 Kraków i TVP Rzeszów, ale także z wielokrotnymi powtórkami w większości stacji regionalnych w Polsce. A pomagają jej w przygotowaniu polskiej wersji Kwartetu niezawodni: montażysta Grzegorz Janczycki, udzielający głosu lektorskiego Grzegorz Boratyn i kierownik produkcji Katarzyna Wrzesińska oraz oczywiście liczne przez lata grono dziennikarzy rzeszowskiego oddziału – autorów poszczególnych materiałów, z których korzystaliśmy w przygotowaniu poszczególnych odcinków poświęconych różnej tematyce. Należy też wspomnieć Joannę Budzaj prezenterkę Telewizji Rzeszów, która przez kilka lat z wdziękiem prowadziła Kwartet w czasie, gdy polska wersja realizowana było z udziałem osoby zapowiadającej poszczególne materiały.

W rocznicę ćwierćwiecza

Ktoś mógł by powiedzieć, że program jak program. Jeden z setek, tysięcy tworzonych dla zaspokojenia ciekawości, rozrywki, edukacji czy popularyzacji. Telewizja zmienia swoje oblicze, a i jej siła rażenia też przez 25 lat mocno osłabła przez powszechnie dostępne nowe komunikatory. Ale Kwartet, do którego zresztą dziś poprzez internet można sięgnąć w każdym miejscu i czasie ma wymiar, którego nie da się wycenić wykresami oglądalności.

Coś co powstało z trochę szaleńczego pomysłu udało się prowadzić przez tyle lat i setki odcinków, które oglądającym dało ogromny zasób informacji, promocji i wiedzy o sąsiadach, ich życiu, ciekawych do odwiedzenia miejscach, atrakcjach czy przyrodzie. I wielokrotnie spotykamy się z odzewem widzów, którzy pierwszy raz dowiadują się o tym czy innym miejscu, albo pytających gdzie dokładnie mieszka ten czy ów bohater reportażu.

A z osobistego punktu widzenia jestem niesłychanie zadowolony, że mogę uczestniczyć w projekcie, który jest w rzeczywistości esencją prawdziwego, rzetelnego, mądrego i pozytywnego dziennikarstwa, bez epatowania sensacją czy bieżącą informacyjną papką często tworzoną na potrzebę chwili. I w końcu to także 25 lat w moim zawodowym życiu.

at the time when the Polish version has been produced with the participation of a journalist announcing the individual materials.

On the quarter-century anniversary

Someone might say that a programme is just a programme and nothing more. One of hundreds, thousands created to satisfy curiosity, entertainment, education or popularization. Television is changing its face, and its impact has also been greatly weakened over the past 25 years by the widespread availability of new communicators. However, the Quartet, which can be accessed anywhere and anytime via the Internet, features a dimension that cannot be simply valued by audience charts.

Something that came from a slightly crazy idea, has managed to be broadcast for so many years and hundreds of episodes, which gave viewers a huge amount of information, promotion and knowledge about their neighbors – their lives, interesting places to visit, attractions or nature. And we often meet with the response of viewers who have learnt about this or that place for the first time or ask where exactly this or that hero of the report lives.

From a personal point of view, I am incredibly pleased that I could participate in a project that is in fact the essence of true, reliable, wise and positive journalism, without shocking viewers with sensationalism or current informational pap, so often created for the needs of the moment. Finally and remarkably, the project has also spanned for the last 25 years of my professional career.

P.S. czyli POST SCRIPTUM

Jeśli ktoś dotarł to końca tej części tekstu to jeszcze coś co zawsze dodaje kolorytu każdej historii. A ta przez 25 lat obfitowała w liczne wydarzenia i sytuacje, które powstają w pamięci i wywołują uśmiech na twarzach, którzy w nich uczestniczyli i świadczy o udanej kooperacji ludzi z czterech krajów. Nie sposób nie wspomnieć kilku a nich. Przez lata spotykaliśmy się podczas redakcyjnych narad, gdzie planowaliśmy tematykę kolejnych odcinków programów. Były to przeróżne miejsca, a organizatorami były poszczególne stacje. Jedno ze spotkań zostało zorganizowane przez kolegów z MTV Szeged na Węgrzech. Dojechaliśmy z Rzeszowa na miejsce późnym na teren tajemniczego ośrodka. Już podczas wjazdu pojawiły się problemy, bo portier władał tylko rodzimym językiem. Na szczęście w środku okazało się, że będziemy zakwaterowani w drewnianych wygodnych domkach kempingowych, co znacznie złagodziło obawy po trudach długiej podróży na południe Węgier. Zналиśmy oczywiście program jednodniowego spotkania, które było obfite jak rzadko kiedy. Bo obok całodziennych ustaleń i narad dzień miał się rozpocząć krótkim przelotem wycieczkowym samolotem nad okolicami. A wieczorem po obradach zaproszeni byliśmy na Pigi Party. Jako że jeden z organizatorów, producent węgierskiej telewizji nazywał się Zoltan Pigniczky, wydawało mi się, że ta nazwa wieczornego spotkania pochodzi od zdrobnienia jego nazwiska. Jak bardzo się myliłem. Wróćmy jednak kilkanaście godzin wcześniej. Czekaliśmy nas najpierw atrakcje, więc z taką nadzieją położyliśmy się spać. Jednak już wczesnym rankiem nie dane było się wyspać. Obudził nas niemiłosierny wrzask i pisk. Nie mogąc spać ubrałem się wyszedłem zbadać teren. Przed jednym z obiektów ośrodka oniemiałem. Zobaczyłem dwie wiszące półtusze nieżywego już wielkiego wieprza, przy którym pracowało kilka osób odcinając mięso i przygotowując kiełbasy oraz inne wyroby mięsno-garmażeryjne. Niedługo dołączyli do mnie inni uczestnicy spotkania, bo jak się okazało deszczowa pogoda przeszkodziła w zaplanowanym locie i część poranka niektórzy spędzili oglądając niezwykle widowisko świniobicia, co dla niektórych było pier-

PS or POST SCRIPTUM

If someone has reached the end of this part of the text, there is something else that always adds colour to every story. And the story of the Quartet has been full of numerous mishaps and situations for 25 years, which are remembered and bring a smile to the faces of those who participated in them. All told, they testify to the successful cooperation of people from the four countries. It is simply impossible not to mention a few of these accounts. Over the years, we have met during editorial meetings, where we planned the topics of the next episodes of the programmes. These were various places, and the organisers were individual stations. One of the meetings was organized by colleagues from MTV Szeged, in Hungary. We arrived from Rzeszów at the place quite late, at the premises of a mysterious resort. Problems arose already during the check-in, as the porter only spoke his native language. Fortunately, having come in inside, it turned out that we would be accommodated in comfortable wooden camping houses, which significantly alleviated our fears after the hardships of the long journey to the south of Hungary. Understandingly, we knew the schedule for the one-day meeting, which was as abundant as ever – in addition to all-day arrangements and meetings, the day was to begin with a short excursion flight over the area. Next, towards the evening, after the meetings were held, we were invited to an event called... a Pigi Party. Since one of the organisers – a Hungarian television producer – was called Zoltan Pigniczky, it – somehow naturally – seemed to me that this title of the evening meeting came from the diminutive of this man's surname. How wrong I was... Let's go back a dozen or so hours earlier. First, we had had some attractions waiting for us, so we had gone to bed with such hope. However, early in the morning we had not been allowed to sleep. We had been woken up by an unbearable scream and squeal. Unable to sleep, I had got dressed and had gone out to explore the area. In front of one of the centre's facilities, I had been left speechless. I had seen two hanging carcasses of a large, already dead pig, with several people working on it, cutting off the meat and preparing sausages and other

wszym w życiu tak drastycznym przeżyciem. Ale to nie koniec. Bo finał nastąpił wieczorem. Po dokonaniu wszystkich ustaleń Kwartetu, zaproszono nas na kolację. Już po wejściu do sali wiedziałem co się święci i co oznacza Pigi Party. Stoły ugięły się pod ciężarem parujących jeszcze kiełbas, mięsów i pasztetów, których zapach świeżości i wspomnienie skąd się wzięły skutecznie niektórych odstraszało do jedzenia. Stało się jasne, że nazwa Pigi Party wcale nie wzięła się z rzekomego pseudonimu Zoltana, ale od stworzenia które po węgiersku zwie się „sertes”, a po angielsku pieszczotliwie „piggy”.

Raz z kolei koledzy z CT Ostrawa po zakończeniu Festiwalu Wyszehradzka Pieczęć, zaprosili nas na kolację w miejscu gdzie jeszcze kilka lat temu funkcjonowała kopalnia. Przerobiona obecnie na klimatyczną restaurację z możliwością zwiedzania relikwów niedawnej górniczej przeszłości. Przy okazji poznawania historii górnictwa ostrawskiego i pasowaniu na „baników”(górników) można było zwiedzić m.in. szyby górnicze.

Po zapadnięciu zmroku późnym już wieczorem zauważono brak jednego z dyrektorów stacji. Wykluczono możliwość samodzielnego powrotu do hotelu, bo przecież znajdowaliśmy się w środku wyrobiska górniczego, a do miasta było kilkanaście kilometrów. Rozpoczęły się poszukiwania. Na nieznanym terenie z niebezpiecznymi miejscami, mogło coś się bowiem wydarzyć. Po kilkudziesięciu minutach gorączkowych poszukiwaniach przez część gości, zauważyłem stojący przy bramie kopalni autobus, który został wynajęty dla transportu uczestników spotkania z hotelu do kopalni i z powrotem. Zapytałam więc kierowcę czy przypadkowo nie widział mężczyzny.

meat and delicatessen products. Soon, other participants of the meeting had joined me, because as it had turned out, rainy weather had prevented the planned flight and some had spent part of the morning watching an extraordinary spectacle of a pig slaughter, which for some had been the first such drastic experience in their lives. But that was not the end. Because the finale came in the evening. After making all the arrangements for the Quartet, we were invited to dinner. As soon as I entered the room, I knew right away what was cooking and what a Pigi Party really meant. The tables were bending under the weight of still steaming sausages, meats and pates, the smell of which, the freshness and the memory of where they came from, effectively discouraged some from eating. It became clear that the name Pigi Party did not come from Zoltan's alleged nickname at all, but from a creature called “sertes” in Hungarian, and “piggy” in English, as used affectionately.

On another occasion, after the Visegrad Seal Festival ended, our colleagues from CT Ostrava invited us to dinner in a place where a mine operated a few years before. Currently, it was converted into an atmospheric restaurant with the possibility of visiting relics of the recent mining past. While learning about the history of Ostrava mining and being inducted as “baniks” (miners), it was possible to visit, among other things, the mining shafts.

After dusk, late in the evening, one of the station directors was noticed to be missing. The possibility of returning to the hotel on his own was ruled out, because we were in the middle of a mine workings, and the city was a dozen or so kilometers away. The search began. In an unknown area with dangerous places, chances were something bad could have happened. After several dozen minutes of frantic searching by some of the guests, I noticed a bus standing at the mine gate, which had been rented to transport the meeting participants from the hotel to the mine and back. So, I asked the driver if he had seen the man by any chance. The man, with the Czech “ano”, replied that not only had he seen him, but at the request “to the hotel, please” he had taken him as the only passenger to the hotel door, after which the

A ten z czeskim „ano” odpowiedział, że nie tylko widział, ale na prośbę „do hotelu proszę” odwiózł jako jedyne go pasażera pod drzwi hotelu, po czym wrócił na miejsce, czekając na zakończenie wieczornego spotkania. Kamień spadł z serca wszystkim i poszukiwania zakończono. A następnego dnia bohater historii dziękował za zainteresowanie, a kierowcy za transport, chwalać organizację wydarzenia tłumacząc, że źle się poczuł i musiał po angielsku opuścić spotkanie w kopalni.

Do historii Kwartetu przejdzie także spotkanie w czeskich Beskidach, gdy siedząc wieczorem w góralskiej chacie, gdy na zewnątrz temperatura sięgała minus kilkunastu stopni, ktoś spostrzegł że na oknem wiszące piękne, zamrożone lodowe sople. I właśnie od tego zaczęła się lingwistyczno-językowa komedia. Na polskie słowo „sople” wybuchem śmiechu odpowiedzieli wszyscy z Czech, Słowacji i Węgier. O co chodzi, pytali Polacy. Słowacy wyjaśnili że „sople” w ich języku to po prostu wydzielina z nosa podczas kataru czyli popularne smarki. Ale jeszcze bardziej zdumiewające było tłumaczenie Węgrów. To jednak nie nadaje się do przytoczenia w tym tekście. Wystarczy, że to słowo w potocznym języku węgierskim opisuje pewną czynność seksualną. Po wytłumaczeniu sobie znaczenia tego słowa. Zapytaliśmy jak więc jak Słowacy nazywają się lodowe nawisy za oknem. „Cencule” – odpowiedzieli Słowacy. A to znowu wywołało wybuch śmiechu, bo ktoś z polskiej strony zauważył podobieństwo tego słowa do pewnych części kobiecego ciała. Zresztą językowych lapsusów i ciekawostek było więcej bo wystarczy popełnić mały błąd w czytaniu w słowa Szeged, aby zmienić diametralnie znaczenie nazwy tego miasta.

Takich historii można by przytaczać więcej, co tylko świadczy o tym, że mimo czterech krajów różnych kultur i języków, doskonale udaje się nam współpracować i tworzyć wbrew pozorom rozumiejący się zespół.

Piotr Socha

Koordynator krajowy Kwartetu w Polsce,
TVP Rzeszów

driver returned to the place, waiting for the evening meeting to end. A weight was lifted from everyone's hearts and the search ended. The next day, the hero of the story thanked for everyone's interest and the driver for the transport, praising the organization of the event, explaining in English that he felt bad and had to leave the meeting in the mine.

The Quartet's history will also include a meeting in the Czech Beskids, when, sitting in a highlander's cottage in the evening, with the temperature outside plunging to minus a dozen degrees, someone noticed beautiful, frozen icicles hanging outside the window. And that's where the comic linguistic play on words began. The Polish word “sople” (for icicles) was met with laughter by everyone from the Czech Republic, Slovakia and Hungary. What was it about, the Poles asked. The Slovaks explained that “sople” in their language is simply a discharge from the nose during a cold, or – popularly – a snot. But the Hungarians' translation was even more surprising. However, this is not suitable for citing in this text. It is enough to say that this word in colloquial Hungarian describes a certain sexual act. After explaining the meaning of this word to ourselves, we asked what the Slovaks called the icy overhangs outside the window. “Cencule” – the Slovaks answered. And this again caused an outburst of laughter, because someone from the Polish side noticed the similarity of this lexeme to certain parts of the female body. Incidentally, there were more linguistic slips and curiosities, e.g. it was enough to make a small mistake in reading the word “Szeged” to diametrically change the meaning of the name of this city.

There are many more such stories that could be cited, which only goes on to show that despite coming from four countries with different cultures and languages, we have been able to work together with success, and – against all odds – create a team that understand one other.

Piotr Socha

Quartet national coordinator for Poland,
TVP Rzeszów

Česká televize a Kvarteto

Česká televize se k projektu *Kvarteto* připojila dvěma svými regionálními studii. Televizním studiem České televize Brno a Televizním studiem České televize Ostrava. Dramaturgem pověřeným koordinací za českou stranu a vývoj formátu byl Vladimír Štvrtňa z ostravského studia.

Patřil k nejvýznamnějším tvůrcům spojeným s ostravským studiem České televize – byl scenáristou, producentem i dramaturgem. Divácky nejoblíbenějšími tituly, na kterých se Vladimír Štvrtňa podílel, zůstanou portrétní dokumenty osobností, zejména z cyklů *Nevyjasněná úmrtí*, *Předčasná úmrtí* a *Příběhy slavných*. Těch připravil desítky a dodnes jsou stálíci na obrazovkách České televize.

„Svou tvůrčí práci v televizi nebral jako zaměstnání, ale jako poslání. Snažil se jejím prostřednictvím předávat ty své neskutečné vědomosti dál.“ „Byl to profesionál, člověk s obrovským přehledem, nadhledem a velkým srdcem.“ I tak na něj vzpomínají jeho kolegové v ČT. „Bylo skvělé s ním cestovat. Což mi společné cesty na zasedání dramaturgů Kvarteta často umožňovaly. Byl bezednou studnicí vědomostí nejen z české a slovenské historie, ale i obou dalších států,“ vzpomíná Marta Růžicková. „Jen jeho zlovyk v kouření byl zoufalý. Často, když jsem přišla k němu do kanceláře, tak jedna cigareta hořela na popelníku a druhou držel v ruce. Bez cigarety prostě nedokázal vydržet. A tak jsme na cestách často zastavovali, aby si mohl zapálit. V té době

Czech Television and the Quartet Project

Czech Television joined the *Quartet* project with two of its regional studios: Television studio Brno and the Television studio Ostrava. The dramaturge responsible for coordination on the Czech side and format development was Vladimír Štvrtňa from the Television studio Ostrava.

He was one of the most significant creators associated with this studio – he was a screenwriter, producer, and dramaturge. The most popular titles among viewers in which Vladimír Štvrtňa was involved remain the biographical documentaries, especially from the cycles *Nevyjasněná úmrtí* (Unsolved Deaths), *Předčasná úmrtí* (Premature Deaths), and *Příběhy slavných* (Stories of the Famous). He prepared dozens of these, and they remain a part on Czech Television screens to this day.

“His creative work in television was not just a job but a mission. He tried to pass on his incredible knowledge through it.” “He was a professional, a man with great insight, perspective, and a big heart,” his colleagues at CT remember him. “It was great to travel with him. Joint trips to the Quartet dramaturges’ meetings often allowed this. He was a bottomless well of knowledge, not only from Czech and Slovak history but also from the other two states,” recalls Marta Růžicková. “Only his smoking habit was desperate. Often, when I came to his office, one cigarette was burning in the ashtray, and he was holding another one. He simply could not do without a cigarette. So, on our travels, we often stopped so he could light up. At that time, it was still common to smoke in cars, but Vladimír was a gentleman and respected that I was not a smoker. He loved sweets, so these stops were often at some patisserie, where we enjoyed them together and recharged for the next part of the journey.”

Since 1992, he had been a representative of CT in the European Association of Regional Television Stations CIRCUM Regional, collaborating with colleagues from Poland, Hungary, and Slovakia on the magazines *Europe Today* and *Quartet*.

“I love editing rooms, where everything is essentially recreated, and the dramaturge, along with the director and editor, gives the documentary its final form. I always tried to choose creators with

se ještě i v autech běžně kouřilo, ale Vladimír byl gentleman a respektoval, že nejsem kuřáčka. Miloval sladké a tak ty zastávky často byly u nějaké cukrárny, kde jsme si společně pochutnali a nabrali energii na další cestu.“

Od roku 1992 byl za ČT zástupcem v Evropském sdružení regionálních televizních studií CIRCUM regional a s kolegy z Polska, Maďarska a Slovenska spolupracoval na magazínech Evropa dnes a Kvarteto.

„Miluji střížny, kde vlastně všechno vzniká znovu a dramaturg tam spolu s režisérem a střihačem dává dokumentu definitivní podobu. Vždy jsem si snažil vybírat tvůrce s názorem, nápady, vysokou profesionalitou a poctivou připraveností, proto jsem většinou spolupracoval s autorskými režiséry, kteří mi byli navíc blízcí i jako lidé,“ vyprávěl Vladimír Štvrtňa v jednom z rozhovorů.

Televizní práci se věnoval takřka do konce života. Ještě měsíc před svým odchodem v listopadu 2022 připravoval další z dílů *Kvarteta*. Podle svých kolegů se těžko s touto prací loučil. Říkal: „Když toho nechám, tak to bude můj konec.“

Jeho nástupkyní se stala dramaturgyně, scenáristka a režisérka Marta Růžicková. „Vlastně jsem u Kvarteta stála od jeho naprostého počátku. S ředitelem ostravského studia Miroslavem Petroncem a producentkou Marčou Arichtevou jsme navštívili v roce 1999 košické studio Slovenské televize, abychom

an opinion, ideas, high professionalism, and honest preparation, so I usually worked with auteurs who were also close to me as people,” Vladimír Štvrtňa said in one of his interviews.

He devoted himself to television work almost until the end of his life. Even a month before his departure in November 2022, he was preparing another episode of *Quartet*. According to his colleagues, it was difficult for him to part with this work. He said, “If I quit, it will be my end.”

His successor became the dramaturge, screenwriter, and director Marta Růžicková. “I was actually with *Quartet* from its very beginning. With the director of the Ostrava studio Miroslav Petronec and producer Marča Arichteva, we visited the Košice studio of Slovak Television in 1999 to discuss a possible co-production on the fairytale series by Eva Hudečková ‘*O ztracené lásce*’ (About Lost Love). And because everyone, except me, had been working in television for decades, memories of the former close cooperation between the Košice and Ostrava studios during the times of Czechoslovak Television began to emerge. Nostalgia, but primarily the need to reconnect the broken ties, produced the idea – and if I’m not mistaken, the author was the director of the Košice studio Marián Kleis – to create a program that would reconnect the two countries. And because at that time the idea of closer cooperation between the Czech Republic, Hungary, Poland, and Slovakia was also emerging, that is, countries with similar post-communist experiences, the project expanded to these countries as well,” recalls Marta Růžicková.

projednali případnou koprodukcí na pohádkovém cyklu autorky Evy Hudečkové *O ztracené lásce*. A protože všichni, kromě mne, působili v televizi desítky let, začalo se vzpomínat na bývalou úzkou spolupráci mezi košickým a ostravským studiem za dob Československé televize. Nostalgie, ale především potřeba navázat na zprůtrhané vazby, vyplodila myšlenku – a jestli se nemýlím, tak autorem byl ředitel košického studia Marián Kleis – na vznik pořadu, který by obě země opět propojil. A protože v té době vznikala i myšlenka na užší spolupráci mezi Českem, Maďarskem, Polskem a Slovenskem, tedy země s podobnou postkomunistickou zkušeností, rozšířil se projekt i na tyto země,“ vzpomíná Marta Růžicková.

Grafická podoba Kvarteta a jeho tvůrci

Tvůrci projektu Kvarteto se shodli, že do něj budou zapojena necentrální studia veřejnoprávních televizí. Za českou stranu to bylo brněnské a ostravské studio České televize, z Maďarska pak studia MTV v Miskolci a Szegedu, za TVP studia v Řešově a Krakově, za Slovenskou televizi to pak byla studia v Banské Bystrici a Košicích. Každé z nich přišlo s návrhem grafického zpracování znělky pořadu. Vítězným se nakonec stal návrh Vladimíra Mráze a jeho QQ studia Ostrava ve spolupráci s jazzovým hudebníkem a skladatelem, Borisem Urbánkem.

A jak vznikla spolupráce na znělce Kvarteta a čím se nechal inspirovat?

Graphic Design of the Quartet and Its Creators

The creators of the Quartet project agreed that it would involve non-central studios of public television. For the Czech side, these were the Brno and Ostrava studios of Czech Television; from Hungary, the MTV studios in Miskolc and Szeged; for TVP, the studios in Rzeszów and Kraków; and for Slovak Television, the studios in Banská Bystrica and Košice. Each of them came up with a proposal for the graphic design of the show's opening sequence. The winning proposal was ultimately that of Vladimír Mráz and his QQ Studio Ostrava, in collaboration with jazz musician and composer Boris Urbánek.

And how did the collaboration on the Quartet's opening sequence come about, and what was the inspiration?

„Po pravdě, já si to úplně přesně nepamatuji. Víím, že v tom čase bylo ostravské studio České televize velmi aktivní, vyrábělo se mnoho publicistických a zábavných pořadů, na nichž jsme společně s režisérem Vládou Mrázem a jeho QQ studiem spolupracovali. Myslím, že jsem tenkrát vycházel ze zkušenosti, že kvarteto je souhra čtyř lidí, kdy každý hraje na jeden svůj nástroj a dohromady vzniká souhra, ze které se radují nejen spoluhráči, ale především posluchači. Jsem jazzový muzikant a v jazzové hudbě je tenhle způsob tvorby naprosto běžný. Můžou se sejít jazzmani, kteří se vůbec neznají, například Čech, Slovák, Polák a Maďar a za chvíli mohou společně hrát, jako kdyby se znali a secvičovali odjakživa. V tomhle duchu jsem zvolil jednoduché motivy jednotlivých nástrojů, které potom zazní spolu v jednom celku. V obrazové animaci je tuším Čech bubeník, Polák basista, Slovák saxofonista a Maďar trumpetista. Někde za nimi je ještě schovaný hráč na hammondky, kdo ví odkud. Ovšem jen aby pomohl celkovému zvuku“, vzpomíná Boris Urbánek a dodává. „V té době už byly studiové možnosti natolik pokročilé, že jsem si celou znělku složil a nahrál sám. Tedy všechny nástroje, které ve znělce zní, jsem nahrál – díky technologiím – sám. Stal jsem se na chvíli polsko-slovensko-maďarským Čechem. Jen na okraj, všechny tyto země mají fantastické jazzové muzikanty.“

„V době, kdy vznikala znělka pořadu *Kvarteto*, měli už dramaturgové název a jasné zadání, tedy že budou dávat dohromady příspěvky za čtyři země Višegrádu a že by znělka měla řešit odrážet tyto čtyři národnosti“, vzpomíná Vladimír Mráz, scénárista, režisér a ředitel QQ studia Ostrava. „To byl do té doby nový úkol. Po revoluci jsme vytvářeli v QQ studiu pro Českou televizi značné množství znělek a snažili jsme se každou vytvořit v jiné technologii tak, aby nebyly zaměnitelné. V případě znělky Kvarteta jsme věděli, že se musíme vydat cestou ne technologickou, ale lidskou. Zároveň musí divák znělku cítit více interaktivně, musí si ji více domýšlet, protože vnímání jednotlivých národností je přece jenom trochu odlišné. Zásadní pro celkové řešení byla tentokrát hudba. Hudba, která přesahuje hranice jednotlivých států, což si myslím je jazz.

that time, the Television studio Ostrava was very active, producing many journalistic and entertainment programs, on which we collaborated together with director Vláda Mráz and his QQ Studio.

I think I based it on the experience that a quartet is a harmony of four people, each playing their own instrument, and together they create a harmony enjoyed not only by the players but especially by the listeners. I'm a jazz musician, and this method of creation is very common in jazz music. Jazz musicians who don't know each other, for example, a Czech, a Slovak, a Pole, and a Hungarian, can meet and play together as if they've known each other and rehearsed forever. In this spirit, I chose simple motifs of individual instruments that then sound together in one whole. In the visual animation, I think the Czech is the drummer, the Pole is the bassist, the Slovak is the saxophonist, and the Hungarian is the trumpeter. Somewhere behind them is also a hidden Hammond organ player, who knows from where, but only to help the overall sound,” recalls Boris Urbánek and adds, “At that time, studio capabilities were advanced enough that I composed and recorded the entire opening sequence myself. So all the instruments that sound in the opening sequence I recorded – thanks to technology – myself. I became a Polish-Slovak-Hungarian Czech for a while. Just to note, all these countries have fantastic jazz musicians.”

V té době jsem úzce spolupracoval s Borisem Urbánkem, známým ostravským jazzmanem, který mi dělal většinu hudebních podkresů znělek. Poradili jsme se jak co nejelegantněji a co nejzajímavěji rozvrhnout nástroje pro takový čtyřčlenný band. Logicky tedy začaly bicí, pak basa, k ní saxofon a nakonec trubka. Nástroje jsme přidělili tak, aby Čech a Slovák nešli po sobě, protože měli na sobě stejné barvy. A tak to vyšlo Čech na bicí, Polák s basou, Slovák na saxofon a nakonec Maďar na trubku. V té době jsem spolupracoval s výtvarníkem Honzou Drozdem, který má úžasný dar na výtvarnou zkratku. Jeho první skici se mi moc líbily. A následně úsporná animace, která nechala hudbě větší prostor, vyzněla nakonec více než dobře.“

„Pořád *Kvarteto* je po těch letech stále aktuální, možná ještě aktuálnější,“ říká Vladimír Mráz. „Protože každá země se vydala trochu jiným směrem. A dnes nejsou sousedé kolem nás úplně stoprocentně zaměřeni stejně. Takže je vcelku aktuální hledat to společné. A přesně to pořád *Kvarteto* dělá. Patří k těm pozůstatkům lidskosti na obrazovkách českých televizí. Z jakýchsi mně záhadných důvodů zmizely dokumenty o běžných lidech, o jejich všedních starostech. A *Kvarteto* nám přináší lidská svědectví. A dokonce přes hranice. To si myslím nemůže být nic aktuálnějšího a potřebnějšího. Přejí pořadu *Kvarteto* do dalších let spoustu krásných témat.“

“At the time the *Quartet*’s opening sequence was created, the dramaturges already had the name and a clear task, that they would be bringing together contributions from the four Visegrad countries and that the opening sequence should reflect these four nationalities,” recalls Vladimír Mráz, scriptwriter, director, and director of QQ Studio Ostrava.

“That was a new task until then. After the revolution, we created a considerable number of opening sequences for Czech Television at QQ Studio and tried to make each one in a different technology so that they would not be interchangeable. In the case of the *Quartet*’s opening sequence, we knew we had to go the human route rather than the technological one. At the same time, the viewer had to feel the opening sequence more interactively, had to think about it more because the perception of individual nationalities is somewhat different. This time, the music was crucial for the overall solution. Music that transcends the borders of individual states, which I think is jazz. At that time, I was closely collaborating with Boris Urbánek, a well-known jazzman from Ostrava, who did most of the musical backgrounds for the opening sequences for me. We consulted on how to distribute the instruments for such a four-member band as elegantly and interestingly as possible. So logically, it started with the drums, then the bass, the saxophone, and finally the trumpet. We assigned the instruments so that the Czech and Slovak would not be next to each other because they had the same colours. So it worked out the Czech on drums, the Pole with the bass, the Slovak on the saxophone, and finally the Hungarian on the trumpet. At that time, I was collaborating with artist Honza Drozd, who has an amazing gift for visual shortcuts. I really liked his first sketches. And subsequently, the minimalistic animation, which left more space for the music, ultimately worked out more than well.”

“The *Quartet* show is still relevant after all these years, perhaps even more so,” says Vladimír Mráz. “Because each country has gone in a slightly different direction. And today, the neighbours around us are not entirely one hundred percent focused in the same way. So it is quite relevant to look for

Pracovní přehlídka Višegrádská pečeť

Po čase, kdy se formát Kvarteta ustálil do současné podoby, se objevila potřeba prohloubit spolupráci a především výměnu zkušeností s televizní tvorbou mimo centra jednotlivých států. Ostravské studio ČT tak přišlo s myšlenkou na Pracovní přehlídku Višegrádská pečeť. Statut přehlídky byl schválen už na jaře 2003 na pracovním setkání dramaturgů Kvarteta v Hradci nad Moravicí. Každé studio tak mohlo už za několik měsíců přihlásit do čtyř kategorií této přehlídky (dokumentární tvorba, publicistika, zpravodajství a ostatní televizní tvorba) pouze dva pořady. Soutěž měla dvě kola. První probíhalo v jednotlivých studiích. Poté byly sečteny body ode všech účastníků a na společenské části přehlídky, která se uskutečnila v Ostravě, rozhodla porota sestavená ze zástupců jednotlivých zemí v čele s předsedou poroty, zástupcem Višegrádského fondu, o vítězích v jednotlivých kategoriích. „Vzpomínám si, že to byla logisticky velmi náročná akce. V té době se pořady mohli přesouvat do jednotlivých studií pouze fyzicky. Digitální éra přenosu byla zatím v plenkách,“ připomíná na toto téma Marta Růžičková, která měla celou akci na starosti. „Každé studio muselo nominované programy odeslat ostatním sedmi studiím včetně komentářových listin v anglickém jazyce. Ten se, konec konců, stal dorozumívacím jazykem všech zúčastněných na projektu Kvarteto.“

V prvním ročníku festivalu Višegrádská pečeť zvítězilo ve své kategorii polské zpravodajství, v kategorii publicistika nejvíc zaujal pořad

what we have in common. And that's exactly what the Quartet show does. It belongs to those remnants of humanity on Czech television screens. For some mysterious reasons, documentaries about ordinary people, about their everyday worries, have disappeared. And the Quartet brings us human testimonies. And even across borders. I don't think anything can be more relevant and needed than that. I wish the Quartet show many beautiful topics in the coming years.”

Visegrád Seal Working Exhibition

After a while, when the format of the Quartet stabilized into its current form, the need arose to deepen cooperation and, above all, to exchange experiences with television production outside the centres of individual states. Thus, the Ostrava studio of ČT came up with the idea of the Visegrád Seal Working Exhibition. The exhibition statute was approved as early as spring 2003 at a working meeting of the Quartet's dramaturges in Hradec nad Moravicí. Each studio could submit only two programs in four categories of this exhibition (documentary production, journalism, news, and other television production) within a few months. The competition had two rounds. The first took place in individual studios. Then, the points from all participants were counted, and at the social part of the exhibition, which took place in Ostrava, the jury, consisting of representatives from individual countries chaired by the representative of the Visegrád Fund, decided

Já prostitutka z ostravské produkce. Višegrádkou pečet za dokument získalo pak košické studio za snímek *Zapomenutí lidé*. A brněnské studio si odneslo Pečet za hudební snímek *Divná slečinka*.

Pracovní přehlídka Višegrádká pečet však neměla na programu pouze vyhodnocování samotné soutěže. Její součástí byly i rozličné semináře na téma vysílání „o národnostních menšinách“ a „pro národnostní menšiny“. Jedním z nich byla prezentace lužicko-srbského vysílání v Německu, které zprostředkoval jeho producent Toni Bruk. Další pak vznikající vysílání pro Romy v Českém rozhlase či romská redakce ROMEA.cz, kterou zastupovala její autorka Jarmila Balážová.

Zbyl čas i na netradiční zábavu. A protože se první ročník Višegrádké pečeti konal v hornickém městě, jeden z večerů byl věnován poznávání hornické historie Ostravského revíru. V typické hornické harendě byli zástupci jednotlivých studií přijati do hornického cechu. A nebylo to pro ně zrovna jednoduché. Skok přes hornickou kůži po vypití tupláku piva se nevyhnul ani Martě Gajdošíkové, ředitelce studia v Banské Bystrici. A zvládla to na výbornou. Stejně jako její kolegové, zástupce Višegrádkého fondu a předseda poroty Andrzej S. Jagodzinski.

on the winners in individual categories. “I remember that it was a logistically very demanding event. At that time, programs could only be transferred physically to individual studios. The digital era of transmission was still in its infancy,” recalls Marta Růžicková, who was in charge of the entire event. “Each studio had to send the nominated programs to the other seven studios, including commentary lists in English. English became the communication language of all participants in the Quartet project.”

In the first year of the Visegrád Seal festival, Polish news won its category, the most interesting program in the journalism category was *I Am a Prostitute* from Ostrava production. The Visegrád Seal for the documentary was then awarded to the Košice studio for the film *Forgotten People*. The Brno studio took home the Seal for the musical film *Weird Miss*.

However, the Visegrád Seal Working Exhibition did not only include the evaluation of the competition itself. It also included various seminars on the topic of broadcasting “about national minorities” and “for national minorities”. One of them was a presentation of Sorbian broadcasting in Germany, which was mediated by its producer Toni Bruk. Another was the emerging broadcasting for Roma people on Czech Radio or the Roma editorial office ROMEA.cz, represented by its author Jarmila Balážová.

There was also time for unconventional entertainment. And because the first year of the Visegrád Seal was held in a mining town, one of the evenings was dedicated to getting to know the mining history of the Ostrava region. In a typical mining pub, representatives of individual studios were admitted to the mining guild. And it was not easy for them. Even Marta Gajdošíková, the director of the studio in Banská Bystrica, did not avoid the leap over the mining skin after drinking a large mug of beer. And she handled it excellently. Just like her colleagues, the representative of the Visegrád Fund, and the chairman of the jury, Andrzej S. Jagodzinski.

Pár postřehů z Brna

Když se začalo Kvarteto vyrábět v roce 2000 i v brněnském studiu, spoluvytvářelo jeho podobu několik režisérů, například Karel Fuksa nebo Břetislav Rychlík, ale ti se brzy přesunuli ke svým dokumentárním projektům. „Já jsem se stala dramaturgyní Kvarteta v roce 2001, kdy už byla jeho podoba ustálená. Několik let se mnou spolupracoval režisér Marián Polák, který ani v příspěvcích pro Kvarteto nezapřel svou náklonnost k přírodě a filmům o ní (je například autorem oceňovaného dokumentu Planeta Česko) – do každého z nich stríhl záběr kočičky, ptáčka nebo jiného zvířete,“ vzpomíná Nora Obrtelová.

V posledních letech se brněnský štáb skládá ze stálých spolupracovníků, kteří se většinou na natáčení velmi těší. Tady je pohled scenáristy a režiséra Petra Ryšavého:

„Krátké dokumenty do pořadu Kvarteto točím už několik let. Je to pro mě vždy zajímavá výzva vměstnat do šesti minut příběh, který by mnohdy vydal na celý dokument. Jde vždy o zajímavé lidi, zvláštní místa a poutavé osudy, o kterých točíme. Pro mě i pro štáb je vždy lákavé navštívit pokaždé jiné prostředí a to díky tomu, že jde vždy o jiné téma z rozdílné oblasti. Máme štěstí, že na kameru o tématech, která točíme, nám vypráví lidé, kteří mají co říct, ztratí ostych z objektivu a poví nám všechno, co nám pak umožní celý příběh předložit divákům.

Je tu ale jedna věc, která se opakuje na každém natáčení. Úplně vždy se mě totiž respondenti ptají, kdy to bude v televizi a co vlastně točíme? A já jim rád vysvětlím, že jde o Kvarteto, televizní pořad, kde se krátký dokument na dané téma natáčí ve všech zemích Víšegrádské čtyřky a že tím, až se všechny

A Few reflections from Brno

When the Quartet started being produced in 2000 in the Brno studio, several directors co-created its form, such as Karel Fuksa or Břetislav Rychlík, but they soon moved on to their documentary projects. “I became the dramaturge of the Quartet in 2001 when its form was already established. For several years, director Marián Polák collaborated with me, who did not hide his fondness for nature and films about it in his contributions to the Quartet (he is, for example, the author of the award-winning documentary Planeta Česko - Planet Czechia) – in each of them, he included a shot of a kitten, a bird, or another animal,” recalls Nora Obrtelová. In recent years, the Brno crew has consisted of regular collaborators who are usually very excited about the filming. Here is a perspective from screenwriter and director Petr Ryšavý:

“I have been shooting short documentaries for the Quartet show for several years. It is always an interesting challenge for me to fit a story that could often take up an entire documentary into six minutes. We always shoot about interesting people, special places, and captivating destinies. For me and the crew, it is always tempting to visit different environments each time because it is always a different topic from a different area. We are lucky that the people who tell us about the topics we are filming have something to say, lose their shyness in front of the camera, and tell us everything, which then allows us to present the entire story to the viewers. There is, however, one thing that repeats in every shoot. Always, respondents ask me when it will be on TV and what we are actually filming.

seřadí za sebe, dostanou ještě další nadhodnotu tím přeshraničním srovnáním. Většina z nich podstatu tohoto projektu vůbec nezná a tento princip je mile překvapí, ba i nadchne. A to, že se tento sestřih objeví na obrazovkách i v Polsku, Slovensku a Maďarsku je úplně dostane. Věřím, že tento inspirativní projekt zůstane na obrazovkách ještě dlouho.“

„Být dramaturgem Kvarteta a naplňovat témata, na nichž se s kolegy dohodneme, je i po letech výzvou – je potřeba nacházet nové osobnosti, lokality a dávat je do souvislosti s proměňujícím se životem našich zemí. Za těch pětadvacet let se země V4 učily žít v EU, některé přijaly euro, potýkaly se s ekonomickými i sociálními problémy. Během těch let jsme se učili poznávat naše rozdíly i společné rysy, to jak různě můžeme nahlížet na společně prožité dějinné události. Poznáváme se díky Kvartetu navzájem, dozvídáme se o životě našich předků, ale i současníků. Mně osobně dalo Kvarteto nejen možnost setkávat se s kolegy ze všech regionálních studií, ale také příležitost navštívit a alespoň letmo poznat místa na Slovensku, v Polsku a v Maďarsku. Při návštěvě takových měst jako je maďarská Békéscsaba, které bylo na začátku 20. století největším slovenským městem co do počtu obyvatel, si člověk uvědomil, jak fungovalo mnohonárodnostní Rakousko-Uhersko. Člověk televizní pak trochu doufá, že přípravou magazínu jako je Kvarteto, může přispět k tomu, abychom v zemích Víšegrádu našli alespoň trochu společnou řeč v této složité době.

Marta Růžičková

Národní koordinátorka Kvarteto za ČR, ČT Ostrava

Nora Obrtelová

Dramaturgička, ČT Brno

And I gladly explain to them that it is about the Quartet, a TV show where a short documentary on a given topic is filmed in all the countries of the Visegrad Four, and that by aligning them all together, they gain additional value through cross-border comparison. Most of them do not know the essence of this project at all, and this principle pleasantly surprises and even excites them. And the fact that this edit will appear on screens in Poland, Slovakia, and Hungary completely amazes them. I believe that this inspiring project will remain on screens for a long time.”

“Being the dramaturge of the Quartet and fulfilling the themes agreed upon with colleagues is still a challenge even after years – it is necessary to find new personalities, locations, and put them in the context of the changing life of our countries. Over those twenty-five years, the V4 countries have learned to live in the EU, some adopted the euro, and faced economic and social problems. During those years, we learned to recognize our differences and common features, how we can view historically shared events differently. Thanks to the Quartet, we get to know each other, learn about the lives of our ancestors and contemporaries. Personally, the Quartet has given me not only the opportunity to meet colleagues from all regional studios but also the chance to visit and at least briefly get to know places in Slovakia, Poland, and Hungary. Visiting cities like Békéscsaba in Hungary, which was the largest Slovak city in terms of population at the beginning of the 20th century, makes one realize how the multinational Austro-Hungarian Empire functioned. As a television person, one then hopes that preparing a magazine like the Quartet can contribute to finding at least a little common language in the Visegrad countries during these complicated times.”

Marta Růžičková

National Coordinator of the Quartet for the Czech Republic, Czech Television Ostrava

Nora Obrtelová

Dramaturg, Czech Television Brno

A Kvartett műsorának története

25 év – egy emberöltő – nagyon hosszú idő. Az alapítók előtt is tisztelegnünk kell, előttük, akik kigondolták, hogy a négy ország akkori nyolc körzeti televízió stúdiója felváltva készíti majd a Kvartett adásait. Azóta bárhogy is fordult a stúdiók sorsa egy-egy országban, mindig sikerült az elképzelt célt megvalósítani: a négy országból négy különböző összeállítás érkezik.

Így kezdődött...

1999. szeptemberében a regionális televíziók kassai találkozóján vetődött föl az ötlet, hogy a Visegrádi Négyek országainak regionális tv stúdiói közös műsort hozzanak létre, országonként két regionális szerkesztőség bevonásával.

A Magyar Televíziót Szabó László Zsolt, a Magyar Televízió elnöke, Lódi György, a Miskolci Regionális Stúdió vezetője, Belénassy Csaba főszerkesztő és Bubryák István, a Szegedi Stúdió vezetője képviselték.

A műsorkészítők első találkozásának házigazdája a Szegedi Stúdió volt. Addigra kiderült, hogy a regionális tv stúdiók közül a cseheknél Ostrava és Brno, a lengyeleknél Kraków és Rzeszów, a szlovákoknál Besztercebánya és Kassa, nálunk Szeged és Miskolc vesz részt az együttműködésben. Bubryák István még ma is őrzi azt a pólót, amelyet a Rzeszówi Stúdióban dolgozó lengyel kollégáktól kapott emlékül.

History of the Quartet's programme

25 years is a very long time. An entire generation. We must also pay tribute to the founders, who originally conceived the idea of having the Quartet's programmes produced alternately by the (at the time) eight regional television studios in four countries. Ever since then, they have managed to stick to this goal, no matter what was happening with each individual studio in the various countries: four different compilations from each of the four countries.

This is where it all began...

It was in September 1999, at a regional television studio meeting in Košice, where the idea of a joint programme was put forward. The programme would be developed by the regional TV studios of the four Visegrad Group countries, with the assistance of two regional editorial offices per country.

Hungarian Television was represented by President of Hungarian Television László Zsolt Szabó, Head of the Miskolc Regional Studio György Lódi, Editor-in-Chief Csaba Belénassy, and Head of the Szeged Studio István Bubryák.

The first meeting of the programme creators was hosted by the Szeged Studio. By then, it had become clear that the regional TV studios involved in this cooperative venture would be Ostrava and Brno in the Czech Republic, Kraków and Rzeszów in Poland, Banská Bystrica and Košice in Slovakia, and Szeged and Miskolc in Hungary. István Bubryák still treasures the T-shirt he received from his Polish colleagues at the Rzeszów Studio.

This meeting was where they decided on the name of the programme as well. A first-hand account of the event was provided by Erika Kocsor, who was in charge of the show in Szeged for 11 years, and also became its "godmother".

Dear friends, the way it happened was... Wow, how was it again? All of this happened twenty-five years ago, but if memory serves me right, it was a gloomy day in late November. Despite the weather, I was in a cheerful mood when I joined the group gathering in the first floor conference room of the MTV studio in Szeged. The foreigners were trying to talk to each other in Slovak, Polish and Czech, and were

Ezen az értekezleten döntöttek a műsor nevééről is, de a leghitelesebb visszaemlékezés Kocsor Erikáé, aki 11 évig gondozta Szegeden a műsort, mi több a „keresztanyja” is ő lett.

Kedves barátaim, az úgy volt... Hú, hogy is volt? Huszonöt éve történt mindez, ám ha emlékezetem nem csal, akkor ezen a borús, november végi napon az időjárásra fittyet hányva, derűs hangulatban csatlakoztam az MTV szegedi stúdiójának első emeleti tárgyalójában gyülekező társasághoz, amelynek külföldi tagjai egymással szlovákul, lengyelül, csehül, a házigazda magyarokkal pedig németül vagy éppen angolul próbáltak társalogni, mert ebben a társaságban magyarul csak a magyarok tudtak.

Élénk figyelemmel, erős kíváncsisággal vártam a fejleményeket, elsősorban azt, vajon a protokolláris rész után lesz-e szerkesztőségi ülés, és ha igen, azon mit tudunk kezdeni egymással mi, szerkesztők, riporterek, hogyan lehetne ebből az egyébként fontos diplomáciai gesztusból egyszer majd egy nézhető műsor, egy olyan közös, havi rendszerességgel jelentkező magazin, amely a szlovák, cseh, lengyel és a magyar nézők érdeklődését egyaránt felkelti.

Milyen időközönként kellene egyeztetni a témákat, hol találkozunk, egyáltalán hogyan fogunk szót érteni egymással, nem is annyira a nyelvi akadályok, mint inkább a műsorkészítők eltérő szakmai elképzelései miatt – töprengtem. Hogy a manóba fog ez a négy ország nyolc regionális szerkesztőségében készülő magazin hónapról hónapra időben összeállni minden egyes koprodukciós partnernél? Ne feledjük, ez a történet még a digitális forradalom hajnalán, az analóg őslények végnapjaiban kezdődött, a beta kamerák és kazetták világában, amikor a megvágott videót csak postai küldeményként lehetett célba juttatni.

Lehet, hogy a többiek fejében is keringtek hasonló gondolatok, nem tudom, ám szerencsére nekem nem hagyott időt ezen kérdéseken tovább mészárolni a szegedi stúdióvezető, aki lazán bevállalta, hogy az első magyar anyagot és adást a szegediek készítik. Míg a Lódi György vezette miskolci delegáció, legalábbis egy rövid időre, fellelegezhetett, nekünk rögtön hozzá kellett látnunk a munkához, ahhoz

using German and English to communicate with the Hungarians hosting the event, since only the Hungarians in this group knew any Hungarian.

I awaited the developments with a keen interest and a great deal of curiosity. What I really wanted to know was whether there would be an editorial meeting after all the protocol was done, and if so, what kind of agreement we editors and reporters could come to. How could we turn this important diplomatic event into an appealing programme that people would want to watch, a joint monthly magazine that would attract the interest of Slovak, Czech, Polish and Hungarian viewers alike?

I wondered how often we would need to discuss the themes, where we could meet, and how we would even talk to each other. Not so much because of the language barrier, but more in a sense of finding common ground between the programme designers and their various concepts and ideas. How in the world could this magazine – produced in eight regional editorial offices in four different countries – be completed on time, month after month, with each co-producer doing their part? Remember, this story began at the dawn of the digital revolution, in the final days of the primitive analogue technologies. This was still the world of

a feladathoz, amelyről akkor jószérével még semmit se tudtunk.

Nem sokat teketóriáztunk, a kávészünet után meg is tartottuk az első szerkesztőségi ülést. Abban rögvest egyetértettünk, hogy mindenekelőtt kell egy jó cím.

Visegrádi Négyek? Hm... Hm... Kvartett? – dobtam be a közösbe. Ez a latin eredetű szó magyarul, szlovákul, csehül és lengyelül is hasonlóan hangzik, és ugyanazt jelenti: négytagú együttes zenészekből vagy énekesekből, ahol külön szólamot ad elő mindenki, az eredmény azonban a köztük lévő összhangnak köszönhetően egy pompás zenemű. Emlékeim szerint senkinek nem volt ellenvetése. Sőt. Mindenki azonnal ráharapott.

Olyannyira, hogy Vladimír Štvrtňa, az ostravai stúdió kitűnő dramaturgja már látta is lelki szemei előtt a műsor leendő főcímét: a négy laza dzsesszmuzsikust, akik nemzeti színű outfitben örömmzenélnek...

Epilógus

Tudom, minden szentnek maga felé hajlik a keze, de isten bizony úgy emlékszem, hogy én voltam ennek a műsornak a keresztanyja. Mérget azért nem vennék rá, kedves barátaim, hiszen azon a november végi délutánon olyan váratlan és csodálatos visegrádi ötletvihart éltünk át Szegeden, hogy még huszonöt év elteltével sem tudok erről a napról elfogulatlanul megemlékezni, ezért aztán aki mindazt, amit most elmeséltem, nem hiszi, járjon utána!"

Az első adásokban a nyolc stúdió mindegyike nyolc különféle témát dolgozott fel, egy idő után azonban nyilvánvalóvá vált, hogy ezt a „tempót” lehetetlen biztonsággal tartani. Ez idő tájt ugyanis a szövegeket, ahogyan a rögzített, Beta kazettákra írt televíziós anyagokat is, minden hónapban postán küldték el egymásnak a műsor készítői. A vámhivatalban lehetett átvenni a kazettákat, s nyilatkozni kellett a tartalmukról.

Két évnyi bizonytalanság után, hogy vajon mindenhol sikerül-e időben leadni a műsort, megváltoztattuk a rendszert. Ezután a körzeti stúdiók, országonként váltakozva készítették az anyagokat, egy-egy riport 6 percesre nőtt, nagyobb teret adva a témák alaposabb feldolgozásának.

Betacams and cassette tapes, when edited video could only be delivered by post.

Perhaps the others had similar thoughts, I'm not sure. Fortunately, the head of the Szeged Studio left me little time to ponder these issues, casually agreeing that the first Hungarian material and broadcast would be created by the Szeged team. This meant that the delegation led by György Lódi from Miskolc could breathe a sigh of relief, at least for a little while. As for us, we had to get to work straight away, on a task we knew almost nothing about at the time.

However, we didn't think twice, and we held our very first editorial meeting right after the coffee break. We immediately agreed that what we needed first and foremost was a good title. The Visegrad Group? Four countries? Hmm... Hmm... "Quartet?," I suggested. It's a Latin word, which sounds similar in Hungarian, Slovak, Czech and Polish and means the same thing in all four languages: a four-piece ensemble of musicians or singers, each playing a separate part, but creating a magnificent piece of music together due to a shared harmony. As I recall, there were no objections. Or rather... Everyone was immediately on board.

So much so that Vladimír Štvrtňa, the excellent dramaturge of the Ostrava studio, had already seen the title of the show appear in his mind's eye: four cool jazz musicians in their respective national outfits, joyfully playing music...

Epilogue

I know everyone is the hero in their own story, but I'm honest to God to remember being the one to christen this show. That said, I wouldn't quite swear it on my mother's grave, because on that late-November afternoon in Szeged, we were blessed with a veritable Visegrád storm of ideas, and even now, twenty-five years later, my memories of that day are coloured with nostalgia. So if you don't believe everything I've just told you, go and find out for yourself!"

The first broadcasts had each of the eight studios working on eight different topics. After a while, however, it became clear that it would be impossible to keep up this pace consistently. At that time,

A miskolci kollégák is kivették a részüket a közös munkából, így Tilles Lea műsorvezetőként képviselte a stúdiót.

A dramaturgiai munkát, a fordítást, feliratozást, szinkronizálást, a műsor összeállítását és sugárzását minden országban csak egy-egy stúdió végezte. A Beta kazettákat fokozatosan felváltották a DV kazetták, a 4:3-as képarányú adás is idővel 16:9-re módosult. Néhány éve már szerverekre töltjük fel az anyagainkat, így a legjobb minőségben kerülnek a műsorainkba. Az internetes levelezés a mai napig fordítóink legnagyobb segítőtársa, hiszen a szövegeket e-mailben küldjük el nekik.

A szegedi stúdió rendezőjeként, Szabados Gabriellának speciális feladatokat is meg kellett oldania a kezdeti időkben.

„Nem minden stúdió alkalmazta a felkonferálást, többnyire csak grafikai elemekkel választották el az anyagokat. Nekünk azonban fontos volt, hogy legyen „arca” a műsornak és egy különleges figurája, amely időnként megjelenik. Ő lett „Frédi”, a magyar színeken zenélő trombitás. Vettem egy fémrudat és abból meghajlítottam a főcímben szereplő figura körvonalát, amelyet „beállítottunk” a háttérbe, színekkel megvilágítva.”

everyone had to send each other the texts – as well as the recorded television material on Betacam – by post every month. You could pick up the cassettes at the customs office, and you had to declare their contents.

After two years of uncertainty about whether everyone could finish the show on time, we finally ended up changing the system. The new idea was to have the district studios take turns to produce the material. The individual reports grew longer, each to 6 minutes, giving it more room to breathe and allowing for more in-depth coverage.

Our colleagues from Miskolc also took part in the cooperative endeavour, with Lea Tilles representing the studio as a presenter.

The dramaturgy, translation, subtitling, dubbing, production and broadcasting of the programme were all done by a single studio in each country. The Betacams were gradually replaced by DV cassettes, and the 4:3 aspect ratio eventually shifted to 16:9. We’ve been uploading our material to servers for a few years now, so they all make it into the shows with their quality intact. To this day, email remains a key tool for our translators, as that is how we send them the texts. As director of the Szeged studio, Gabriella Szabados had a number of tricky problems to solve in the early days.

A műsorok tartalmáról azóta is a szerkesztői értekezleteken döntünk, amelyek helyszínei változnak. Az évek során jártunk már Bártfafürdőn, Kassán, Rzeszów-ban, Krakóban, Kroměříž-ben, Mórahalmon, Hévízen és még számos helyen.

A Visegrádi Alapnál többnyire sikerrel pályátunk, ez biztosította a találkozók megrendezéséhez szükséges forrásokat. Ilyen alkalmakon közösen határozzuk meg azokat a témákat, amelyeket mindannyian érdekesnek, hasznosnak tartunk és megegyezünk a feldolgozás módjában. A döntéseink meghozásában bizony a kompromisszumnak is nagy szerepe van, ahogyan ez mindenféle közös munkára jellemző.

Kiss Mónikával 2011-ben vettük át a magyar Kvartett anyagok és adások készítését. Az emlékekből nem fogy ki ő sem.

„Mit jelent számomra a Kvartett? Együtt gondolkodást, ötletelést, célra vezető vitákat, hiszen alkotóként megtapasztalhattuk, amit a műsorunk – remélhetőleg – sugároz nézőinknek, hogy a négy ország, itt az európai kontinens keleti felén, milyen hasonló múlttal, jelenel és remélhetőleg jövővel bír. Lehet, hogy szülő csak Magyarországon és Szlovákiában terem, de a mezőgazdaság helyzete, problémái azonosak; minden ország felmutathat elhagyatott és/vagy felújított szocialista ipari nagyüzemeket; a vár és kastélyprogram is működik; a népművészet ezernyi színeivel kápráztat és a tudományos műhelyek gyakran keresik a nyugat-európai kapcsolódásokat.

Jómagam, lassan 15 éve veszek részt a közös munkában, riporterként és műsorvezetőként.

“Not all studios used spoken introductions. Some just preferred to only use graphical elements to break up the sections. However, it was important for us to have a “face” for the show: a special mascot who could appear from time to time. This would become ‘Frédi’, a trumpeter performing in the national Hungarian colours. I took a metal rod and bent it into the outline of the figure in the headline. We then positioned “him” in the background, illuminated with coloured lighting.”

Since then, we have been making decisions on the content of the programmes at editorial meetings, held at various locations. Over the years, we have been to Bardejovské Kúpele, Košice, Rzeszów, Kraków, Kroměříž, Mórahalom, Hévíz, as well as many other places. Our applications to the Visegrad Fund have largely met with success, which has provided us with the necessary funds to organise the meetings. At these events, we discuss topics that we all find interesting and useful, and find common ground on how we can work on them. Compromise plays a big part in our decision-making, as it does in all kinds of cooperative work.

Mondhatom, hogy nagy örömmel, lelkesedéssel. Ennek többek között az is az oka, hogy a közös célok egyik legfontosabbika, hogy riportjaink szigorúan politikamentesek legyenek!

Úgy szóljanak a lengyel, cseh, szlovák, magyar hétköznapokról vagy éppen ünnepekről, különbözőségekről és jól ismert jellegzetességekről, hogy a történelmileg terhelt térség hasonlóságát, többé-kevésbé azonos múltját és közös jövőjét erősítsék. Ez manapság óriási érték.

Másik célunk, hogy ebben a hasonlóságban mégis felmutathassuk a különbségeket. A találkozók – szerintem – legnehezebb feladata, hogy a meghatározott, elfogadott témákban keressünk és találjunk négy különböző nézőpontot, bemutatni való témát. Nem könnyű feladat! De így sikerült legutóbb katolikus, pravoszláv és zsidó monumentális templomokat vagy éppen négy különböző aktivitást végző nyugdíjas csoportot bemutatni.

Az egyik legnagyobb öröm, elégedettség a műsor alkotójaként az, ha látom megvalósulni a közösen meghatározott EGY témát, valóban NÉGY aspektusban.

A Kvartett tanít is, a nézőket elkalauzolja számukra ismeretlen vagy rég látott helyekre. És tanít bennünket is szerkesztőket, riportereket. Mindenekelőtt elfogadásra, megértésre, meghallgatásra. A sztereotípiák megdöntésére, hogy együtt mindig könnyebb.

25 év nagyon hosszú idő, és fájdalmas veszteségeink sora is nő.

With the help of Mónika Kiss, we took over the production of the Hungarian Quartet material and broadcasts in 2011. She is also not short on memories...

“What does the Quartet mean to me? Thinking together, brainstorming, goal-oriented debates. As creators, we have experienced what our programme strives to convey to our viewers: how our four countries, here in the eastern half of the European continent, all have a similar past, present and hopefully future. While grapes may only be grown in Hungary and Slovakia, the challenges and problems of agriculture are the same everywhere. Each country has a number of abandoned and/or renovated large socialist industrial plants; each has castle and palace programmes; the folk art of each dazzles with thousands of colours, and our academic workshops often seek Western European connections.

I myself have been involved in this cooperative work as a reporter and presenter for almost 15 years.

This is something that gives me great joy and enthusiasm. One reason for this is that one of our most important common goals has always been to keep our reports strictly non-political.

They should inform viewers about everyday life or holidays in Poland, Czechia, Slovakia, and Hungary, about differences and well-known features, about the similarities found in our shared history, as well as the future we will be facing together. This lack of political leanings is a huge asset these days.

Another one of our goals is to find and highlight the differences among all the similarities. In my opinion, the most difficult task in our meetings is to find four different points of view, four different topics to present, all within the defined, agreed topics. Not an easy task at all! But this was what led to us showing majestic Catholic, Orthodox and Jewish churches, or four groups of pensioners engaged in different activities.

As the show's creator, one of the things giving me the greatest joy and satisfaction is to see the realisation of the ONE theme we have agreed on, presented in FOUR truly unique aspects. The Quartet also plays a teaching role, taking the audience to places they have never seen or heard of before.

Nincs már közöttünk a precíz és megbízható rendezőnk, Szabó Beatrix, aki a találkozókön akár témajavasolataival is segítette a munkánkat. Sárközy Zsuzsával, az állandó szlovák tolmácsunkkal is baráti kapcsolatot ápoltak.

Magyarországi bölcsoeringatónk, a Szegedi Körzeti Televízió Stúdió vezetője, Jurkovics János elvesztése – már több mint 10 éve – mindannyiunkat letaglózott. A Kvartett-es közösség tagjai, éljenek bármely országban is, mindig emlékeznek humorára, zenei ambícióira, fáradhatatlan törekvésére, hogy a találkozók, akár hajnalig tartó multságain is, mennyire igyekezett, alap angol és szláv nyelvi tudásával is a közös beszélgetésekre, villanásnyi világmegváltásokra.

2012-ben láthattuk őt a Kvartett találkozónkon, Krakkóban, amikor utoljára ült le a zongora mellé...

Személyes élményeimből azokat a pillanatokat emelném ki, amikor egy-egy forgatáson, az adott témán túl magáról a műsorról esik szó.

Gyakran tapasztaljuk, hogy beszélgetőtársaink ismerik a Kvartettet, ezt az is bizonyítja, hogy maguk említik, milyen téma vagy riport tetszett nekik legutóbb. De említhetném Magyarországon élő, távoli lengyel ismerőseimet is, akik ki nem hagynák az adásokat, és akiknek gyakran mutat be, számukra addig ismeretlen lengyel témát a várva várt anyanyelvi riport.”

And it teaches us as well, the editors and reporters. Above all, it teaches acceptance, understanding, and tolerance. To break the stereotypes, because it's always easier to face things together.

25 years is a very long time, and we have suffered many painful losses.

Our precise and reliable director, Beatrix Szabó, is no longer with us. She even helped us with suggestions for topics at the meetings, and we miss her dearly. She also maintained a friendly relationship with Zsuzsa Sárközy, our permanent Slovak interpreter.

We were all devastated by the loss of János Jurkovics, our Hungarian founder and head of the Szeged District Television Studio, more than 10 years ago. No matter which country the members of the Quartet community may live in, we will always remember his humour, his musical ambitions, his tireless efforts to facilitate common understanding – despite only having a basic knowledge of English and Slavic – as well as his momentary flashes of inspiration at the meetings, or at the friendly gatherings afterwards, which would sometimes last until the following morning.

The Quartet meeting in Krakow in 2012 was when we saw him sit down at the piano for the very last time...

Sikereink

Amikor 2002-ben felvetődött a Visegrádi Pecsét Fesztivál ötlete, arra gondoltunk, a V4-ek közös magazinja a Kvartett mellett, jó lenne megismerni egymás egyéb műsorait is. Vajon a cseh, a lengyel, a szlovák és a magyar műsorkészítők miként gondolkodnak, hogyan látnak és láttatnak? Mitől jó egy híradós riport, vagy egy dokumentumfilm a szlovákok, a csehek, vagy a lengyelek szerint? Mit tanulhatunk egymástól? A Visegrádi Alap jóvoltából négy ízben rendeztük meg a Visegrádi Pecsét Filmfesztivált. Az MTVA Nemzetközi Kapcsolatok Irodájának munkatársai az évek során mindenben támogatták a munkánkat.

A Nitrai Nemzetközi Agrofilm Fesztiválon 2020-ban ismerték el az őshonos gyümölcsfajtákról szóló műsorunkat, mely a Szlovák Mezőgazdasági és Élelmezési Kamara díját kapta meg.

2014-ben a Visegrádi Négyek országainak kulturális miniszterei úgy döntöttek, hogy a közép-európai szellemiség erősítéséért ennek a példaértékű televíziós együttműködésnek ítélik a Nemzetközi Visegrád-Díjat.

A díjat 2015 júniusában adták át, a Visegrádi Négyek országai kulturális minisztereinek találkozáján, Szlovákiában.

Nézőink visszajelzései azt igazolják, hogy az emberek élettörténetei, sikerei, gondjai és azok megoldásai, a gazdaság, a művelődés, tudomány, kultúra, történelem, ökológia, sport tárgykörében készült anyagok, vagy éppen az érdekes turisztikai célpontok bemutatása univerzális, időtálló, igazi európai műsort eredményezett.

A négy különböző hangzású nyelv ebben a KVARTETT-ben tökéletesen cseng, muzsikál együtt, s reméljük, hogy még sokáig szólhatnak így.

25 év nagyon hosszú idő. Ha kívánhatnánk valamit a születésnaposnak, nincs nehéz dolgunk. Mindig legyen kapcsolódási pont, legyenek régi, új, örökre kíváncsi kollégák, akik fontosnak tartják a Kvartett ügyét.

Mert téma, filmeznivaló, hisszük, hogy mindig adódik a közös „muzsikáláshoz”.

Sári Zsuzsa

Felelős szerkesztő

Kiss Mónika

Riporter-műsorvezető

— — —

Out of my personal experiences, the most memorable moments were the ones when we would discuss the show itself during a filming session, on a level that rose above the subject matter at hand. We often found that our conversation partners were familiar with the Quartet, and they themselves would mention what they liked about our most recent topic or report. But I could also talk about my Polish friends living in Hungary, who would not miss a broadcast for the world, and who often find that the much-anticipated Polish-language report shows them a side of Polish culture they were unaware of.”

Our Successes

When we came up with the idea of the Visegrad Seal Festival in 2002, we believed that alongside the Quartet, a joint magazine created by the Visegrad Group would be a good way to learn about each other's programmes. How do Czech, Polish, Slovak and Hungarian programme creators think, how do they see, and how do they present their knowledge? What do Slovak, Czech, or Polish people believe makes for a good news report or documentary? What can we learn from each other? Thanks to the Visegrad Fund, we have been able to organise the Visegrad Seal Film Festival four times already. Over the years, the staff of the MTVA International Relations Office has supported us in all of our work.

At the Nitra International Agrofilm Festival in 2020, our programme on indigenous fruit varieties was granted the Slovak Chamber of Agriculture and Food Award.

In 2014, the Ministers of Culture from the four countries in the Visegrad Group countries all agreed to award us the International Visegrad Prize for exemplary cooperation in television programming, and for strengthening the Central European spirit.

The prize was awarded in June 2015, at the summit of the Visegrad Group Ministers of Culture in Slovakia.

The feedback we receive from our viewers proves that our stories of people's lives, their successes, the problems and their solutions, our segments on the economy, culture, science, culture, history, ecology,

A Kvartett Üzenete

A Visegrádi Négyek közszolgálati televíziói közötti együttműködés nagy múltra visszatekintő, kiválóan működő kapcsolat, büszkék vagyunk arra, hogy a KVARTETT című magazinműsorunk negyedszázada képviseli és hirdeti mindezt.

Nézők millióit éri el a televízió képernyőin és a közösségi média felületein, a kommunikációt előmozdítja, a kölcsönös megértést fejleszti, a regionális dimenziót hangsúlyozza és párhuzamot állít fel. A műsor ugyanakkor a régi hagyományok ápolását is segíti és új hagyományok kialakítására ösztönöz, identitástudatot ébreszt.

A négy ország közös történelmi és kulturális háttere szolgál alapul a média területén történő együttműködéshez, s ez kiemelkedő értéket képvisel.

A magazin nem politizál, hanem a négy ország polgárainak nyújt ismeretterjesztő, tájékoztató, a nemzeteket egymáshoz közelítő műsorokat.

A régióban élők a műsor által jobban megismerhetik egymás történelmét, kultúráját, társadalmát, gazdaságát, természeti szépségeit, a tudomány vívmányait, a problémákat és nehézségeket, de a sikereket, eredményeket és lehetőségeket is.

A műsor a televíziós szakmai kapcsolatok kialakításához is jelentősen hozzájárul, az alkotói úgy érznek, dolgoznak, mint a KVARTETT család tagjai.

A V4 országok kulturális miniszterei által adományozott Nemzetközi Visegrád-díj 2014-ben, minden kétséget kizáróan igazolta a KVARTETT műsor létjogosultságát.

Andrónyi Kolos

Főszerkesztő, Nemzetiségi és Külhoni Főszerkesztőség, csatornaigazgató, Duna Csatornaigazgatóság MTVA

sport, or even interesting tourist destinations; all of these have resulted in a universal, timeless, and truly European programme.

The four different languages used in this Quartet, with their different tonalities and cadences, all complement each other perfectly, and we believe they will continue to do so for a long time to come.

25 years is a very long time. If we could make one wish on this important birthday of the show, we all know what it would be. To always find a point of connection. To always have ever-curious colleagues, both old and new, who care about the Quartet.

Because we believe that there will always be a topic, something to film, something we can use to “make music” together.

Zsuzsa Sári

Editor-in-charge

Mónika Kiss

Reporter and presenter

— — —

A message from the Quartet

The public television channels of the countries in the Visegrad Group have had a long history of excellent cooperation, and we are proud that our magazine programme QUARTET has been representing and promoting all of this for a quarter of a century now.

The show has reached millions of viewers on television screens and social media, and has always promoted communication, developed mutual understanding, and emphasized the regional aspects and parallels of our respective countries. At the same time, the show both helps to preserve ancient traditions and encourages the creation of new ones, awakening a sense of identity.

The common historical and cultural background of our four countries is our basis for cooperation in media, and we believe that the value it provides is second to none.

Our magazine is non-political, instead it is providing the citizens of our four countries with educational and informative programmes that bring nations closer together.

Our programme will give people in the region a better understanding of each other's history, culture, society, economy, natural vistas and scientific achievements. We will share our problems and difficulties, but also our successes, achievements and opportunities.

The show also makes a significant contribution to the development of professional relationships in television, and its creators feel like members of the QUARTET family throughout their work.

The legitimacy of the QUARTET programme was confirmed beyond any doubt by the award of the International Visegrad Prize in 2014, presented by the Ministers of Culture of the four countries in the Visegrad Group.

Kolos Andrónyi

Editor-in-Chief of National Minority and Hungarian Cross-Border Programs, Director of Duna Channel MTVA

Od prvého Kvarteta cez Vyšehradskú cenu po pamätnú pečať

Prvá porada v Maďarsku

Bol sychravý november 1999, keď sme nasadli do auta Slovenskej televízie štúdia Košice. Z Rastislavovej ulice do mesta Segedín v Maďarsku nás čakalo 400 kilometrov.

Dnes by to bolo za 5 hodín. Pred 25-timi rokmi, väčšinou bez diaľnic o pár hodín viac. Ingrid Šantová, dnes Puchalová, ako tlmočníčka z nemčiny, šofér, ktorého v štúdiu prezývali Fittipaldi (vítaz Formuly 1 v rokoch 1972 a 1974) a ja. Slová riaditeľa košického televízneho štúdia Mariána Kleisa si pamätám dodnes. „Luba dohodni tam všetko tak, aby sme od nového roka (r. 2000) reláciu vysielali! Viem, že to zvládneš.“

Bol november a on chce v januári vysielat! Bláznivé?!

27. januára 2000 mala na druhom programe STV premiéru nová relácia s názvom Kvarteto – magazín krajín Vyšehradskej štvorky. Dnes, čosi nepredstaviteľné! A vysielanie bolo i v Maďarsku, Česku a Poľsku.

Ale späť k našej prvej medzinárodnej porade tvorcov zo 4 krajín v Maďarsku. Hoci sme z Košíc vyrazili ráno a vodič šiel ako pretekár, do Segedínu sme prišli za tmy.

From the First Quartet to the Visegrad Award to the Memorial Seal

The first session in Hungary

It was a drizzly November 1999 when we got into the car of the Slovak Television Studio in Košice. We had 400 kilometres to travel from Rastislavova Street to the city of Szeged in Hungary.

Today it would take 5 hours. 25 years ago, mostly without motorways, it took a couple of hours more. Ingrid Šantová, now Puchalová, as interpreter from German, the driver, who was nicknamed Fittipaldi in the studio (winner of Formula 1 in 1972 and 1974), and I, Luba. I still remember the words of Marián Kleis, the director of the Košice TV Studio. “Luba, arrange everything there so that from the new year (2000) on, we will broadcast the programme! I know you can do it.”

It was November and he wanted to broadcast in January! Crazy?!

On the 27th January 2000, a new programme called Quartet – the magazine of the Visegrad Four countries premiered on the second programme of the STV. Today, something unimaginable! And it was also broadcast in Hungary, the Czech Republic, and Poland.

But back to our first international panel of filmmakers from 4 countries in Hungary. Although we started from Košice in the morning and the driver drove like a racer, we arrived in Szeged in the dark.

On the way, I was wondering why Miňo didn't send his press officer to this meeting Ján Dianiška. It was he, together with the directors of regional studios from Ostrava, Rzeszów, and Miskolc, who had conceived the idea of cooperation. He sent me. I wasn't in the Slovan club back then in 1999. Jano was, he told me about it.

It was only years later that Miňo told me that he had wanted me to “return” to my characteristically vivacious work. In November 1999, I was already a widow for the third month and my mind was still with my daughters working in the editorial office.

They were 14 and 13 when their father suddenly gasped in their presence. The world stopped for us. “That's why!” the director said to me at the time, unaware that he had done the best he could.

Cestou som premýšľala prečo Miňo neposlal na toto stretnutie svojho tlačového referenta Jána Dianišku. Práve on spolu s riaditeľmi regionálnych štúdií z Ostravy, Rzeszówa, Miškolca bol pri zrode myšlienky spolupráce. Poslal mňa. Ja som vtedy v roku 1999 v bare v Slovane nebola. Jano áno, veď mi o tom hovoril.

Až po rokoch mi Miňo dopovedal, že ma chcel „vrátiť“ k, pre mňa príznačnej živelnnej práci. V novembri 1999 som bola už tretí mesiac vdova a v redakcii myslou stále pri svojich dcérach.

Mali 14 a 13 rokov, keď ich otec pri nich náhle vydýchol. Svet sa nám zastavil.

„Práve preto!“ povedal mi vtedy riaditeľ a ani netušil, že urobil to najlepšie čo mohol. Kvarteto mi pomohlo opäť rozkrútiť náš svet a môj pracovný vír.

Kým šofér služobného auta v dobách pred GPS našiel hotel, bola hlboká noc. Pamätám si úzke uličky, dve izby so spoločnou chodbou a konečne posteľ.

Ráno prišla z vedľajšej izby vydesená Inka. „Pozrela si sa z okna?“

„Ešte nie. Prečo?“

„Len sa pozri.“

Zdúpnela som. Naproti cez ulicu stál muž v uniforme, so zbraňou v ruke otočený hlavňou k nám. Pred ním bol ostatný drôtený plot. Parádne prebudenie!

Náš hotel susedil s väznicou. Z okien sme mali výhľad na väzňov na prechádzke. A muž so zbraňou v ruke nám na dobré ráno, zamával.

Potom už išlo všetko ako po masle. Na porade v novom štúdiu nás bolo asi 20. Erika Kocsor z Maďarska, Vladimír Štvrtňa z Čiech, Piotr Socha z Poľska a ja zo Slovenska. Stali sme sa editormi a koordinátormi projektu za svoje krajiny. Bolo to veľmi konštruktívne stretnutie. Stanovili sme si, že Kvarteto bude mesačník, že bude mať 30 minút a každé štúdio vyrobí príspevok a poštou ho pošle do partnerských štúdií editorom, teda nám štyrom. Povedali sme si, kto aké témy urobí, aká bude ich minútáž (2-3 minúty) a dokedy musia byť odoslané.

Bol rok 2000 a medzi krajinami boli ešte hranice. Kazety sme si posielali na meno koordinátora, a tak sa začali naše návštevy colného úradu. Balíčky s kazetami BTC neprichádzali naraz.

The Quartet helped me get our world and my work whirlwind spinning again.

By the time the company car driver found the hotel in the days before the GPS, it was the dead of night. I remember narrow streets, two rooms with a shared hallway, and finally a bed.

In the morning, a terrified Inka came in from the next room. “Have you looked out the window?”

“Not yet. Why?”

“Just take a look.”

I groaned. Across the street, a man in uniform was standing with a gun in his hand, his barrel turned toward us. There was a wire fence in front of him. What a wake-up call!

Our hotel was adjacent to the prison. We had a view of the prisoners on their walk from the windows. And a man with a gun in his hand, waving us good morning.

After that, everything went like clockwork. There were about 20 of us at the meeting in the new studio – Erika Kocsor from Hungary, Vladimír Štvrtňa from the Czech Republic, Piotr Socha from Poland, and me from Slovakia. We became editors and coordinators of the project for our respective countries. It was a very constructive meeting. We decided that Quartet would be a monthly magazine, that it would be 30 minutes long and each studio would produce a piece and mail it to the editors in the partner studios, that is, to the four of us. We told each other who would do what topics, what their minute count would be (2-3 minutes), and by when they would be due to submit it.

It was the year 2000, and there were still borders between countries. We sent the tapes to each other in the name of the coordinator, and that’s how our visits to the customs office started. The packages with the BTC tapes were not arriving at the same time.

There was a typewritten text with each one, and they were translated from Hungarian and Polish into Slovak by Zuzana Sarközyová and Anton Glezgo. They had to come to the studio personally to pick up each text for translation. Those were the days before the Internet and email.

Pri každej bol aj text napísaný na písacom stroji a z maďarčiny a poľštiny ich do slovenčiny prekladať Zuzana Sarközyová a Anton Glezgo. Každý jeden text na preklad si museli prísť vyzdvihnúť do štúdia osobne. Časy pred internetmi a emailom.

Prvé balíčky s kazetami som musela otvoriť a colníkom ukázať ich obsah. Dodnes si pamätám colníkov vystrašený pohľad. Možno čakali drogy, pašovaný tovar. My sme zas mali obavy, že budeme musieť film otvoriť a môže sa stať, že ho osvetlíme a znehodnotíme.

Boli to príšerné stresy. Preložiť, upraviť text na dabing, pozrieť všetky materiály, dramaturgicky ich zostaviť do logického celku. Túto fázu mala a má od 1. čísla na starosti skúsená redaktorka Nataša Lutterová. Poznali sme sa ešte zo spravodajstva. Keď som sa stala šéfkou Redakcie dokumentu, publicistky, náboženského a národnostného vysielania, prišla do tejto redakcie aj ona a medzinárodné Kvarteto. Pri skladbe a úprave materiálov som mala úplnú istotu, že Nataška všetko (maďarské, poľské názvy i mená) overila, upravila a dohliadla, aby boli scenáre rozmnožené pre dabing. Aj ona je súčasťou dabingovej skupiny. Číta komentáre či preklady. Pri mikrofóne ju striedajú herci Bábkového divadla Miroslav Kolbašský, od prvého magazínu, a Juraj Zetyák a Adriana Ballová z Národného divadla a ďalší.

Po 2 rokoch úmornej práce na 8 príspevkoch, sme prešli na 4 (6 minútové) a štúdiá sa pri ich príprave striedali. Za štúdio Banská Bystrica to bol najprv redaktor Peter Zemaník a neskôr skúsená Drahomíra Kyslanová. Pre Kvarteto to bol dobrý ťah. Poznala lokality, ľudí, mala bohatý archív a vedela ho vhodne využiť. Rovnako to robili aj ďalší autori

Nataša Lutterová, Jozef Puchala (neskôr riaditeľ štúdia Košice), Leo Henzély, či Ivana Koľová, teraz Smrčová.

I had to open the first packages of cartridges and show the customs officers their contents. I still remember the customs officers' frightened look. Maybe they were expecting drugs, contraband. We, in turn, were worried that we would have to open the film and it might be exposed and spoiled.

They were terrible stresses. To translate, to edit the text for dubbing, to look at all the materials, to dramaturgically assemble them into a logical whole. This phase was and has been the responsibility of the experienced editor Nataša Lutterová since the 1st issue. We knew each other from the newsroom. When I became the head of the Documentary Editorial Office, the publicist of religious and ethnic broadcasting, she and the International Quartet came to that editorial office as well. When composing and editing the materials, I was absolutely sure that Nataška had verified everything (Hungarian, Polish captions and names), edited it, and saw to it that the scripts were reproduced for dubbing. She is also part of the dubbing group. She reads the interviewees' comments or translations. At the microphone, she is alternated by the actors of the Puppet Theatre Miroslav Kolbašský, from the first magazine, and Juraj Zetyák and Adriána Ballová from the National Theatre and others.

After 2 years of tedious work on 8 pieces, we switched to 4 (6-minute-long) and the studios were alternating in their production. For the Banská Bystrica studio, it was first the editor Peter Zemaník and later the experienced Drahomíra Kyslanová. It was a good move for the Quartet. She knew the locations, the people, had a large archive and knew how to use it appropriately. Other authors, Nataša Lutterová, Jozef Puchala (later the director of the Košice Studio), and Leo Henzély, or Ivana Koľová, now Smrčová, did the same.

Every workplace is lucky to have employees who know how to do and want to learn in their profession.

Gabriela Lacušová, a producer who started with Kvarteto and was very happy to co-organise international meetings of creators, was one of them.

Šťastím pre každé pracovisko je, keď má zamestnancov, ktorí vedia robiť a chcú sa vo svojej profesii aj vzdelávať.

Taká bola i Gabriela Lacušová, produkčná, ktorá pri Kvartete začínala a veľmi rada spoluorganizovala aj medzinárodné stretnutia tvorcov.

Do mozaiky produkčných patrí aj skúsená televizáčka Otília Hudá a Viola Oceliaková. Naša Violka maturovala na Strednej priemyselnej škole filmovej, vtedy jedinej v Československu, ktorá bola v Čimeliciach (okres Písek v Juhočeskom kraji v Českej republike). Bolo to pred 50-timi rokmi a jej prvým a jediným pracoviskom je dodnes televízne štúdio Košice.

Kvarteto je výrobne jedným z najprácejších a zároveň najzaujímavejších programov.

Začína stanovením a výrobou príspevkov, prekladmi, pokračuje odoslaním príspevku do zahraničia, dramaturgickým skladaním materiálov a dabingom, schvaľovacou projekciou až po vysielanie.

Na tom všetkom sa podieľa množstvo ľudí. „Organizačne aj zmluvne to musí klapať,“ hovorí Violka a dodáva, že je škoda, že relácia nemá vyšší rozpočet, lebo by si to tvorcovia zaslúžili.

Technika

Keď sa v kancelárii obzriem za seba, pred očami mám písací stroj. Jeden máme na poličke vystavený, aby sme nezabudli. Od písacích strojov s indigom, ďalekopisov ako na pošte, až po počítače, mobily, internet a porady online.

Je to priam neuveriteľné, čím sme prešli. Aj Veronika Ištoková Starzyk sa prispôsobila najnovším technológiám. Prišla ako stredoškoláčka na absolventskú prax a už zostala. Popri práci vyštudovala ekonomickú univerzitu, založila si rodinu a teší sa zo šikovnej dcéry. Jej pozícia referentky sa rozšírila o produkciu a „vojenskou terminológiou“ povedané, je styčným dôstojníkom Kvarteta. Cez jej ruky prechádzajú materiály na preklad, do strižní, na technickú kontrolu až po administratívny systém a archiváciu.

Vie koho a kedy urgovať, komu pripomenúť, kam zavolať, keď niečo zahapruje.

Nikdy jej nerobilo problém pomôcť pri administratívnych prácach napríklad aj nášmu vynikajúcemu

The mosaic of producers also includes the experienced television producer Otília Hudá and Viola Oceliaková. Our Viola graduated from the Secondary Industrial School of Film, at that time the only one in Czechoslovakia, which was in Čimelice, (Písek district in the South Bohemia region in the Czech Republic). It was 50 years ago and her first and only workplace is still the TV Studio Košice.

Quartet is production-wise one of the most lavish and at the same time most interesting programmes.

It starts with the determination and production of the submissions, translations, continues with sending the submission abroad, dramaturgical composition of the materials and dubbing, approval screening, and finally broadcasting.

A lot of people are involved in all of this. “Organisationally and contractually, it has to work,” says Violka, adding that it is a pity that the show does not have a higher budget, because the authors would deserve it well.

Technology

When I look behind me in the office, I see a typewriter in front of my eyes. We have one on the shelf, on display, lest we forget. From indigo typewriters, teletypewriters like at the post office, to computers, cell phones, the Internet, and online meetings.

It's downright unbelievable what we've been through. Veronika Ištoková Starzyk has also adapted to the cutting edge of technology. She came as a high school graduate and has stayed. She graduated from the University of Economics, started a family, and enjoys her life together with her smart daughter.

Her position as a desk officer has expanded to include production and, in “military parlance,” she is the Quartet's liaison officer. Materials pass through her hands for translation, to the editing rooms, to technical review, to the administrative system and archiving.

She knows who to prompt and when, who to remind, where to call when something goes wrong.

It has never been a problem for her to help our excellent cameraman Lacko Csiky with administrative work, for example. He often came to her with

kameramanovi Lackovi Csikymu. Neraz prišiel za ňou s balíčkom: „Veroníčka, by som potreboval.“ „Zavolať, alebo rovno napísať a poslať.“ „No tak dajako.“ A bolo.

Aký bol zdanlivo nepraktický, taký bol doslova geniálny kameraman. Robili sme spolu viac ako 30 rokov. On ešte o 10 viac, kým prišiel do našej redakcie. Mal nesmierny cit pre obraz. Videl to, čo málokto. Hoci vyrastal v 3-jazyčnej nemecko-maďarsko-slovenskej rodine, väčšinou mlčal. Hovorili zaňho jeho zábery. Keď respondent dostal ohromnú trému, povedala som: „Len sa tak porozprávame a potom budeme točiť.“ Tak sme sa zhovárali a keď som nenápadne zdvihla zrak a on prikývol, bolo všetko jasné. Pochopil. Nakrúcal.

Kvarteto mal mimoriadne rád. Malé dokumenty na 6 minút o ľuďoch, histórii, mieste, či probléme, boli pre neho obrazovou výzvou.

Stretnutia Kvarteta doma i v zahraničí, boli jeho aj našim balzomom na dušu. Všetci sme ho mali radi a jeho pohľad cez kameru mi veľmi chýba. Po dlhšej chorobe, v roku 2022 odišiel vo veku 68 rokov tam, kde ho už nič nebolí.

Aj keď tu už nie je, pri spomienke naňho sa každý usmeje. Tak, ako vtedy, keď sme sa vracali z Kvarteta z Maďarska. Diaľnica na Slovensko ešte nebola a GPS u nás neexistovala.

Zahľbili sme sa do rozhovoru, rozoberali budúci film po záberoch a Lacko pritom šoféroval. Odrazu hovoril menej a menej. Šli sme cez les a cesta sa zužovala. Nataška vzadu driemala a ja som mu vysvetľovala ďalší filmový obraz.

„Lubočka, máme problém. Zablúdili sme.“

Cesta cez lesík končila vo vode. Ocitli sme sa pri rieke a na jej druhom brehu bola kompa. Bezradne na mňa pozrel: „Vždy som chcel nakrútiť, ako sa ide z Maďarska na Slovensko kompou. Ty budeš šoférovať a ja to nakrútim.“ A bolo.

Mohla som sa rozčúliť, ale nevedela som sa na neho hnevať. A nielen ja, to my všetci.

a package: “Veroníčka, I would need something.”

“Call, or write and send.”

“Well, somehow like that.” And it was done.

As seemingly impractical as he was, he was literally a genius cameraman. We had been working together for over 30 years. He had worked 10 more years before he came to our editorial office. He had a tremendous feeling for images. He saw what few people see. Although he grew up in a trilingual German-Hungarian-Slovak family, he was mostly silent. His pictures spoke for him. When the interviewee got overwhelming stage fright, I said, “Let’s just talk and then we’ll shoot.” So, we talked and when I subtly looked up and he nodded, everything was clear. He understood. He was shooting.

He was extremely fond of the Quartet. Little 6-minute documentaries about people, history, a place, or an issue were a visual challenge for him.

The Quartet meetings at home and abroad were a balm to his and our souls. We all loved him and I miss his view through the camera very much. After a long illness, in 2022, at the age of 68, he departed to a place where nothing hurts him anymore.

Even though he is no longer here, the memory of him makes everyone smile. Just like when we were returning from the Quartet in Hungary. There was no highway to Slovakia yet and GPS didn’t exist here.

We were deep in conversation, discussing the future film shot by shot, with Lacko driving. Suddenly, he was talking less and less. We were driving through the forest and the road was getting narrower. Nataška was taking a nap in the back and I was explaining the next film image to him.

“Lubočka, we have a problem. We lost our way.”

The road through the woods ended in water. We found ourselves by the river, and there was a compa on the opposite bank. He looked at me helplessly, “I’ve always wanted to make a film of how to go from Hungary to Slovakia by compa. You drive and I’ll film it.” And that was it.

I could get angry, but I couldn’t get angry with him. And not just me, but all of us.

Ako dvojčatá

Dlhé roky chodil na výrobu Kvartetu aj skúsený, výborný osvetlovač Marián Smerek. V košickom televíznom štúdiu ako hlavný osvetlovač svietil pri veľkých prenosoch, inscenáciách, štúdiových reláciách a mnohých ďalších programoch. S kameramanom Lackom Csikym si rozumeli bez slov. Obaja boli doslova pohltení prácou, obaja boli z Prešova a kamarátili sa aj v súkromí. Mám pocit, že sa aj trochu podobali.

Boli chvíle, keď sa doslova vyžívali v práci. Napríklad, keď sme do Kvartetu robili materiál o novom foto múzeu v Medzeve. Založil ho vo svojom rodnom dome zo súkromných zbierok prezident Slovenskej republiky Rudolf Schuster. Poznali sme ho z čias, keď bol primátorom Košíc, predsedom slovenského parlamentu, aj ako fotografa a filmára.

V múzeu mal na polici napríklad dve vojnové kamery.

„Touto točili vojnoví spravodajcovia Rusi a touto Nemci. Jedna z nich bola po zásahu deravá,“ zanietené rozprával kto mu tie kamery daroval, aký bol ich vojnový osud. V múzeu má aj kúsky filmov staré viac

Like twins

An experienced, excellent lighting engineer, Marián Smerek, also attended the production of the Quartet for many years. As chief lighting engineer at the Košice TV Studio, he lit major broadcasts, productions, studio shows and many other programmes. He and the cameraman Lacko Csiky understood each other without words. Both were literally absorbed in their work, both were from Prešov, and were friends even in private. I have the feeling that they even looked a bit alike.

There were times when they literally just loved their work. For example, when we were making the material for the Quartet about the new photo museum in Medzev. It was founded by the President of the Slovak Republic, Rudolf Schuster, in his family home from private collections. We knew him from the time when he was the Mayor of Košice, the President of the Slovak Parliament, and also as photographer and filmmaker.

For example, he had two war cameras on a shelf in the museum.

“The Russians filmed with this one and the

ako 100 rokov. Z výpravy jeho otca v Brazílii. Nechýba ani jeho prvá, vlastnoručne vyrobená drevená Camera obscura.

A zrazu sa všetci traja, respondent Rudolf Schuster, kameraman Lacko a osvetľovač Marián zmenili na troch fanatikov filmu a fotiek. Vyžívali sa v uhle svetla cez exponát, malý fotoaparát, cievku, až po súčasné modely. Musela som zasiahnuť, aby sme urobili rozhovor a v ňom nezabudol dodať, že súkromný dom i celú bohatú zbierku daroval štátu a je súčasťou Slovenského technického múzea.

S rovnakým zanietením sme nakrúcali aj celkom obyčajných ľudí pri práci, pri zábave, pri bádani, literatúre, divadle, športe, koníčkoch atď.

Germans with that one. One of them was leaky after being shot," he enthusiastically recounted who had given him the cameras and what their wartime fate had been. The museum also has pieces of film more than 100 years old. They're from his father's expedition to Brazil. There is also his first, self-made wooden camera obscura.

Suddenly, all three of them, the interviewee Rudolf Schuster, the cameraman Lacko, and the lighting technician Marián, turned into three film and photo fanatics. They had a lot of fun with the angle of light through the exhibit, the small camera, the reel, to the contemporary models. I had to step in to do an interview and in it he made sure to add that he donated the private house and the entire extensive collection to the State and it is part of the Slovak Technical Museum.

With the same enthusiasm, we also filmed quite ordinary people at work, at play, at research, literature, theatre, sports, hobbies, etc.

Vyšehradská pečať v Košiciach

Kvarteto malo už svoje pevné miesto vo vysielaní, keď sme sa rozhodli pre vznik festivalu Vyšehradská pečať. Bola to prehliadka tvorby regionálnych televíznych štúdií, ktoré pripravovali a vysielali Kvarteto.

Po úspešnom ročníku v Ostrave v Českej republike, na Vyšehrade v Maďarsku a na zámku v poľskom Krasiczyne sme boli na rade my v Košiciach. Súťažné festivalové kategórie boli štyri. Spravodajstvo, publicistika, dokument a zvláštna tvorba. Predsedom medzinárodnej poroty bol vždy riaditeľ Vyšehradského fondu. Vyvrcholenie a slávnostné odovzdávanie Vyšehradských pečatí spojených s galavečerom bolo v Národnom divadle v Košiciach.

Musica Iuvenalis s dirigentom Igorom Dohovičom, sólisti opery divadla aj hudobné kvarteto Adriána Harvana sa postarali o mimoriadny zážitok z festivalu. Na javisku sa v 4 jazykoch prihovárali 4 moderátori, naši spolupracovníci Miroslav Kolbašský v českom jazyku a Zuzana Sarközyová, ktorá tlmočila z maďarčiny všetky stretnutia tvorcov Kvarteta a svojim šarmom a hereckými skúsenosťami, umocnila každú akciu.

Visegrad Seal in Košice

The Quartet already had its solid place in broadcasting when we decided to create the Visegrad Seal Festival. It was a showcase of the work of regional television studios that prepared and broadcast the Quartet.

After a successful edition in Ostrava in the Czech Republic, Visegrad in Hungary, and at the castle in Krasiczyn, Poland, it was our turn in Košice. There were four festival contest categories. News, journalism, documentary, and special production. The President of the international jury was always the Director of the Visegrad Fund. The culmination and the ceremony of the Visegrad Seals, combined with a gala evening, took place at the National Theatre in Košice.

Musica Iuvenalis with conductor Igor Dohovič, soloists of the opera theatre, and the Adrian Harvan's Musical Quartet made the festival an extraordinary experience. On stage, 4 emcees spoke in 4 languages, our collaborators Miroslav Kolbašský in Czech and Zuzana Sarközyová, who interpreted from Hungarian all the meetings of the Quartet creators and with her charm and acting experience, she enhanced every event.

A tiež Uršula Szabadošová Zomerská, Poľka, ktorá sa vydala za hudobníka z Košíc a bola speváčkou a rozhlasovou hudobnou redaktorkou a Štefan Hij, pohotový moderátor s nádherným hlasom.

Moderátorské Kvarteto dopĺňala Ivana Koľová prekladmi do anglického jazyka.

Jedno z ocenení Vyšehradská pečať zostalo v Košiciach. Za autora Petra Navrátila a jeho príspevok o dvoch fotografoch s názvom *Zabudnutí ľudia*, prevzal cenu vtedajší šéf Regionálneho spravodajstva a publicistiky Jozef Puchala, pod ktorého gesciu cyklus Necelebrity patrilo. Jožko bol s Kvartetom spojený aj ako autor. Rád chodil na tvorivé stretnutia ako tvorca aj ako riaditeľ štúdia.

V histórii Kvarteta mal rozhodujúci podiel na tom, že my ktorí sme Kvarteto vyrábali sme na Vyšehradskej pečati v poľskom Krasicyne nechýbali.

Pôvodné rozhodnutie vtedajšieho vedenia bolo, že tam režisérka Nataša Lutterová, prekladateľka Zuzana Sarközyová a autorka a koordinátorka Ľuba Koľová nie sú potrebné.

Keď organizátori z Poľska zistili, že my tri neprídeme, okamžite to riešili. Výsledkom „horúcich“ telefonických liniek medzi televíziami Rzeszów a Bratislava bolo, že som dostala príkaz okamžite ísť súkromným autom s kolegyňami na festival do Poľska. Bol to „malý“ dôkaz súdržnosti tvorcov zo 4 krajín a nezabudnuteľnou „čerešničkou na torte“ a satisfakciou bola individuálna cena generálneho riaditeľa Poľskej televízie Jana Dworaka, ktorú som dostala z rúk riaditeľa televízneho štúdia Rzeszów Adama Czartoryského.

Najkrajší Kvartetový deň

Roky plynuli a Kvarteto žilo svojim zabehnutým rytmom. Nové technológie nám uľahčili výmenu materiálov, textov a vďaka podpore Vyšehradského fondu sme mali porady postupne v každej krajine V4. Vždy sme sa pri podávaní žiadostí o grant striedali – Rzeszów, Ostrava, Segedín a Košice. Okrem práce sme spoznávali zaujímavosti.

Nebyť stretnutí Kvarteta asi by som nenavštívila Vyšehrad, soľné múzeum Wieliczka. Nevidela by som Ravelov balet Rekviem v divadle v Miškolci, Rožnov pod Radhoštěm s jeho krásnou Jurkovičovou

And also, Ursula Szabadošová Zomerská, a Polish woman who married a musician from Košice and was a singer and radio music editor, and Štefan Hij, a quick-witted presenter with a wonderful voice.

Ivana Koľová complemented the presenter Quartet with translations into English.

One of the Vyšehrad Seal Awards remained in Košice. The then head of the Regional News and Journalism, Jozef Puchala, under whom the Non-celebrities series belonged, received the award for the author Peter Navrátil and his article about two photographers, entitled Forgotten People. Jožko was also associated with the Quartet as an author. He liked to go to creative meetings both as a creator and as a studio director.

He had a decisive role in the history of the Quartet, so that we who produced the Quartet were not absent at the Visegrad Seal in Krasieczyn, Poland.

The original decision of the then management was that director Nataša Lutterová, translator Zuzana Sarközyová, and author and coordinator Ľuba Koľová were not needed there.

When the organisers from Poland found out that the three of us would not be coming, they dealt with it immediately. As a result of the “hot” phone lines between Rzeszów and Bratislava TV, I was ordered to immediately go to the festival in a private car with my colleagues to Poland. It was a “small” proof of the cohesion of the creators from 4 countries and the unforgettable “icing on the cake” and the satisfaction was the individual prize of the General Director of Polish Television, Jan Dworak, which I received from the hands of the director of the Rzeszów TV studio, Adam Czartoryski.

architektúrou, alebo by som neokúsila štramberské uši, poľský barščik, maďarskú studenú ovocnú polievku. Naši hostia by možno nepoznali Vinianske jazero a Zemplínsku šíravu, Bardejovský skanzen, či prezidentskú knižnicu Rudolfa Schustera a mnoho nezabudnuteľných ľudí, lokalít a zaujímavostí.

Kvarteto si rokmi získalo svojich verných fanúšikov, náhodných divákov ale aj odporcov. Zväčša takých, ktorí ho vôbec nesledovali a chceli tento magazín zrušiť, lebo práve mohli. A my, tvorcovia sme argumentovali a obhajovali potrebu spájania. Boli sme vďační, že sa Kvarteta zastali aj listy Medzinárodného Vyšehradského fondu. Stále to bol a aj je jediný spoločný televízny magazín krajín V4.

V roku 2013 sme dostali od Ministerstva kultúry Slovenskej republiky ponuku, aby sme sa uchádzali o Vyšehradskú cenu. A tak sme vypísali prihlášku, pripojili linky na reláciu a čakali. Dlho, ale na prekvapenie všetkých nám v roku 2015 ministri kultúry krajín Poľska, Maďarska, Česka a Slovenskej republiky odovzdali nádhernú Vyšehradskú cenu. Odovzdal nám ju vtedajší minister kultúry SR Marek Maďarič. Bola to veľká česť.

Je to jediný televízny program, ktorému 4 ministri kultúry udelili Vyšehradskú cenu. V ďakovnej reči som vyzdvihla našu tvorivú súdržnosť aj to, že sa teším, že vzácny sklenený ihlan s číslicou 4 donesieme do Košíc. Do mesta, kde projekt vznikol.

The Most Beautiful Quartet Day

The years were passing by, and the Quartet lived its usual rhythm. New technologies facilitated the exchange of materials, texts and thanks to the support of the Visegrad Fund we had meetings in each V4 country in turn. We always took turns in applying for grants – Rzeszów, Ostrava, Szeged, and Košice. Apart from the work, we got to know interesting things.

If it wasn't for the Quartet meetings, I probably wouldn't have visited Visegrad, the Wieliczka Salt Museum. I would not have seen Ravel's ballet *Requiem* in the theatre in Miskolc, Rožnov pod Radhoštěm with its beautiful Jurkovič architecture, or tasted Štramberk ears, Polish barszczik, Hungarian cold fruit soup. Our guests might not have known Lake Vinné and Zemplínska Šírava lake, the Bardejov open-air museum or Rudolf Schuster's presidential library and many unforgettable people, places, and attractions.

Over the years, the Quartet has gained its loyal fans, casual viewers, and naysayers alike. Mostly those who didn't follow it at all and wanted to cancel the magazine because they just could. And we, the partners, argued and defended the need to merge. We were grateful that the letters of the International Visegrad Fund also stood up for the Quartet. It was and still is the only common TV magazine of the V4 countries.

In 2013, we received a proposal from the Ministry of Culture of the Slovak Republic to apply for the Visegrad Award. So, we wrote an application form, attached links to the show, and waited. It took a long time, but to everyone's surprise, in 2015 the Ministers of Culture of Poland, Hungary, the Czech Republic, and the Slovak Republic presented us with the wonderful Visegrad Award. It was presented to us by the then Minister of Culture of the Slovak Republic, Marek Maďarič. It was a great honour.

It is the only TV programme to have been awarded the Visegrad Prize by 4 Ministers of Culture. In my appreciation speech, I highlighted our creative cohesion and the fact that I am looking forward to bringing the precious glass needle with the number 4 to Košice. To the city where the project originated.

Reč čísel

V roku 2000 sme si mysleli, že Kvarteto bude mať v každom vydaní 8 príspevkov.

Každý po 2 či 3 minúty. Už v prvom roku ich bolo 96. V roku 2001 tiež 96. Pochopili sme, že takto to dlhodobo nepôjde. Štúdiá sa pri tvorbe striedali a každé vyrábalo 6 minútový malý dokument. Kvarteto je mesačník a ročne na obrazovky Českej republiky, Poľska, Maďarska a Slovenska prináša 12 relácií, tj. 48 príspevkov. Za 25 rokov je to už 300 relácií a v nich bezmála 1300 príspevkov. Ich témy si stanovujeme na rok dopredu na spoločných poradách.

Po pandemických rokoch bez osobných stretnutí sme sa v septembri 2023 zišli v príjemnom prostredí Bardejovských kúpeľov na Slovensku.

Dohodli sme si témy a zhodli sme sa, že 25. výročie Kvarteta si chceme pripomenúť slávnostne. Spomienkovým vydaním Kvarteta, knihou spomienok, gala večerom tvorcov a hostí a pamätnou Vyšehradskou pečatou. Projekt k žiadosti o grant z Medzinárodného Vyšehradského fondu opäť napísala Ivana Smrčová, naša autorka, spíkerka, prekladateľka. Úspech nám rozviazal ruky a ústretové bolo aj vedenie novovzniknutej Slovenskej televízie a rozhlasu.

Zmena nastala 1. júla 2024 a desiatky rokov stará inštitúcia opäť menila názov, štatutára či stratila logo. Všetky tieto historické udalosti z politických pohnútok skomplikovali aj našu spoluprácu.

The numbers talk

We thought back in 2000 that the Quartet would have 8 articles in each issue.

2 or 3 minutes each. In the first year, there were already 96. In 2001, also 96. We understood that this was not going to work in the long term. The studios took turns in production, each producing a 6-minute small documentary. The Quartet is a monthly magazine and brings 12 programmes a year to the screens of the Czech Republic, Poland, Hungary, and Slovakia. In 25 years, there have been 300 programmes and nearly 1300 contributions. Their topics are set for the year ahead at joint meetings.

After pandemic years without face-to-face meetings, we gathered in September 2023 in the pleasant surroundings of the Bardejov Spa in Slovakia.

We agreed on the themes and agreed that we wanted to commemorate the 25th anniversary of the Quartet in a festive way. A commemorative edition of the Quartet, a book of memories, a gala evening for the creators and guests, and the commemorative Visegrad Seal. The project for the grant application from the International Visegrad Fund was again written by Ivana Smrčová, our author, speaker, and translator. The success of the project has untied our hands and the management of the newly established Slovak Television and Radio has also been helpful.

The change took place on the 1st of July 2024, and the decades-old institution changed its name, its statutes, and lost its logo again. All these historical events have complicated our cooperation for political reasons.

Commemorative Visegrad Seal from school desks

This time, we also approached teachers and pupils of the School of Art Industry in Košice for cooperation. The extraordinary willingness and desire to present their artistic potential convinced us that this was the right step. There were two reasons for

Pamätná Vyšehradská pečať zo školských lavíc

Tentoraz sme na spoluprácu oslovili aj učiteľov a žiakov Školy umeleckého priemyslu v Košiciach. Mimoriadna ochota a chuť prezentovať svoj umelecký potenciál, nás presvedčili o tom, že to bol správny krok. Dôvody boli hneď dva. Kvarteto si zaslúži získať pozornosť mladého publika. A jednou z možností nenásilne osloviť mladšiu generáciu je aktívne ju zapojiť do tvorby. Riaditeľ školy Zsolt Lukács spolu s učiteľmi motivovali žiačky vytvoriť návrhy pamätnej pečate. V Maďarsku na porade v decembri 2024 si tvorcovia z ôsmich návrhov vybrali pečať tretiačky Margaréty Dulinovej. Realizácie sa potom ujali keramikári Školy umeleckého priemyslu.

V posledný januárový deň si na slávnostnom gala-večere prevzali pečate z rúk riaditeľky Medzinárodného Vyšehradského fondu Lindy Kapustovej Helbichovej 4 národní koordinátori a garanti Kvarteta.

Piotr Socha z poľského Rzeszówa a Ľuba Koľová z Košíc za Slovensko sú s Kvartetom od začiatku. Celých 25 rokov. Z Maďarska je to Zsuzsa Sári zo Szegedu a za Českú republiku z Ostravy Marta Růžicková a z Brna Nora Obrtelová.

V týchto chvíľach má relácia Kvarteto aj medzinárodný Vyšehradský fond, ktorý bol založený v roku 2000, svoje štvrtstoročie za sebou. Začíname písať ďalšie stránky budúcej histórie. Obsahom tej minulej nikdy nebola vysoká politika, ale bežný človek. Jeho starosti, radosti, výnimočnosť i všednosť problémov. A hlavne úprimnosť pravdy okolo nás a v nás.

Divák, pre ktorého to robíme, to cíti a nenecháva si to len pre seba. My mu za cennú spätnú väzbu ďakujeme.

Kvarteto má šťastie na ľudí, ktorí ho vytvárajú. Vo všetkých 4 krajinách vedia, že vzniknúť môže len spoluprácou. A tá, ako v hudbe, musí ladiť.

Ľuba Koľová

Národná koordinátorka relácie Kvarteto
za Slovensko

this. The Quartet deserves to gain the attention of a young audience. And one of the ways to reach the younger generation in a natural way is to actively involve them in the creation. The school principal Zsolt Lukács and the teachers motivated the pupils to create designs for a commemorative seal. At a meeting in Hungary in December 2024, the creators chose the seal of third-grader Margaréta Dulinová out of eight designs. The ceramists of the School of Art Industry then took over the implementation.

On the last day of January, the 4 national coordinators and guarantors of the Quartet received their seals from the hands of the Director of the International Visegrad Fund, Linda Kapustová Helbichová, at a festive gala evening.

Piotr Socha from Rzeszów, Poland, and Ľuba Koľová from Košice, Slovakia, have been with the Quartet since the beginning. For the whole 25 years. From Hungary it is Zsuzsa Sári from Szeged and for the Czech Republic Marta Růžicková from Ostrava and Nora Obrtelová from Brno.

At these moments, both the Quartet and the International Visegrad Fund, which was founded in 2000, are now a quarter of a century old. We are beginning to write the next pages of future history. The content of the past one was never high politics, but ordinary people. Their worries, their joys, their exceptionalism and their everyday problems. And above all, the sincerity of the truth around us and within us.

The viewers, for whom we are doing this, feel it and do not keep it to themselves. We thank them for their valuable feedback.

The Quartet is lucky to have the people who make it. In all 4 countries, they know that it can only come about through collaboration. And that, as in music, has to be in tune.

Ľuba Koľová

National coordinator of Quartet programme
for Slovakia

1. **September 1999** Slovenská republika – Košice
Zrod myšlienky spoločného karpatského programu
Autor: Ján Dianiška, porada riaditeľov regionálnych televízií
(Maďarsko, Poľsko, Česko a Slovensko)

2. **November 1999** Maďarsko – Szeged – **1. pracovné stretnutie tvorcov,**
národní garanti: Maďarsko – Erika Kocsor,
Slovensko – Ľuba Kollová, Česká republika – Vladimír Štvrtňa,
Poľsko – Piotr Socha

3. **Február 2000** Poľsko – Rzeszow

4. **Máj 2000** Česká republika – Ostrava

5. **September 2000** Slovenská republika - Banská Bystrica

6. **11. 9. 2001** Poľsko – Czarna
(okamžitý odchod – pád dvojčiek v USA)

7. **28. 9. 2001** Maďarsko – Miškolc

8. **22. 11. 2001** Slovenská republika – Košice

9. **19. 4. 2002** Česká republika – Brno (Ostrava)

10. **4. 9. 2002** Poľsko – Rzeszow

11. **3. 10. 2002** Maďarsko – Szeged

12. **2003** Slovenská republika – Bratislava

13. **7. 3. 2003** Česká republika – Ostrava

14. **19. 6. 2003** Maďarsko

15. **19. 9. 2003** Slovenská republika – Košice (Jahodná)

16. **21. 10. 2003** Česká republika – Ostrava (**Festival**)

17. **18. 12. 2003** Poľsko – Rzeszow (**Podpis dohody**)

18. **13. 2. 2004** Poľsko – Krakov

19. **Jún 2004** Česká republika – Brno

20. **December 2004** Maďarsko – Szeged

21. **Apríl 2005** Slovenská republika – Košice
22. **December 2005** Poľsko – Krasyczin (Festival – Višegrádska pečat')
23. **15.–17. 6. 2006** Česká republika – Ostrava
24. **Január 2007** Slovenská republika – Košice
(15. výročie 1. vysielania národnostného magazínu, Gala večer)
25. **Máj 2007** Slovenská republika (Košice) a Maďarsko – Békescaba
26. **November 2007** Poľsko – Rzeszow
27. **Jún 2008** Česká republika - Brno
28. **Október 2008** Maďarsko – Višegrad (*Festival Višegrádska pečat'*)
29. **August 2009** Slovenská republika – Zuberec
30. **2010** Poľsko
31. **Február 2011** Slovenská republika – Košice (*Festival Vyšehradská pečat'*)
32. **Marec 2012** Poľsko – Krakov
33. **Október 2012** Česká republika – Kroměříž
34. **Február 2014** Maďarsko – Tapolca – Miskolc
35. **November 2014** Slovenská republika – Bardejov
36. **Október 2015** Poľsko – Rzeszow
37. **Jún 2016** Poľsko – Szaflary
38. **November 2016** Slovenská republika – Vinnay
39. **Jún 2017** Slovenská republika – Bankov
40. **Apríl 2018** Maďarsko – Morahalom
41. **November 2018** Maďarsko – Hévíz
42. **September 2023** Slovenská republika – Bardejovské kúpele
43. **December 2024** Hernádvécse, Maďarsko

Stretnutie tvorcov Kvarteta /
Quartet creators and coordinators meeting
Košice 2011, Slovakia

Stretnutie tvorcov Kvarteta /
Quartet creators and coordinators meeting
Bankov 2017, Slovakia

Stretnutie tvorcov Kvarteta /
Quartet creators and coordinators meeting
Lake Solina 2001, Poland

Stretnutie tvorcov Kvarteta /
Quartet creators and coordinators meeting
Wieliczka 2004, Poland

Stretnutie tvorcov Kvarteta /
Quartet creators and coordinators meeting
Visegrad 2008, Hungary

Stretnutie tvorcov Kvarteta /
Quartet creators and coordinators meeting
Brno 2012, Czech republic

Ladislav Csiky, Leopold Henzély, Filip Fedorčák,
Lukáš Hricko-Hryc, Andrew Thiessen

Ladislav Csiky, Viola Oceliaková

Jiří Sýkora – Medzinárodný Vyšehradský fond, Vladimír
Štvrtňa – ČT Ostrava, Nora Obrtelová – ČT Brno

Vyšehradská pečať /
Visegrad Seal, Košice, 2011:
Štefan Háj, Zsuzsa Sarközyová,
Urszula Szabadosová,
Miroslav Kolbašský

Łuba Kořová, Adam Czartoryski
– riaditeľ televízneho štúdia Rzeszów / director TVP Rzeszów

Stretnutie tvorcov Kvarteta /
Quartet creators and coordinators meeting

Zsuzsa Šarközyová, Gabriela Lacušová, Łuba Kořová

Marta Gajdošíková, Marián Kleis, Łuba Kořová

In the **25 years** of broadcasting the magazine Kvarteto, we have produced **1,300 unique reports, documents and profiles of people**, which have filled more than **300 television magazines** in each of the four countries. Here are some of our favourites.

2003 MTV Szeged – Wyroby regionalne – Regional products

Segedyńskie pantofelki – niezwykle pięknie zdobione, dzieła sztuki codziennego użytku wizyta u ich twórców

2003 CT Brno – Život Romů v Brně – Life of Roma people in Brno

S romským muzikantem Gejzou Horváthem o hudbě i rasismu a o tom, co dělá pro lepší poznání Romů Muzeum romské kultury.

2004 TVP Rzeszów – Wspomnienia Austro-Węgier – Memories of Austro-Hungarian Empire

Stowarzyszenie Dobrego Wojaka Szwejka w Przemyślu

2005 CT Ostrava – Przysmaki z regionów – Delicacies from the regions

Stramberskie uszy – wyjątkowe regionalne pierniki wypiekane w Stramberku

2005 CT Brno – Architekt Endre Steiner – Endre Steiner Architect

Fascinující příběh architekta maďarského původu, který vystudoval a pracoval v Brně, za války zachraňoval v Bratislavě slovenské Židy před vyhlazovacími tábory a dožil se 100 let v USA.

2006 RTVS Košice – Turistické atrakcie – Tourist attractions of the Slovak Paradise

Jaskyne a tajomstvá Slovenského Raja

2007 RTVS Banská Bystrica – Zmeny v regiónoch – Changes in the regions

Zmeny v Oščadnici na severnom Slovensku

2008 CT Brno – Vzpomínky na monarchii – Austro-Hungarian Empire common railway stations architecture

Co spojuje Užhorod, Krakov, Brno či Miškolc? Třeba budovy nádraží, které se v celém Rakousku-Uhersku stavěly podle stejného modelu.

2009 CT Brno – Mladá žena a Antarktida – A young lady and Antarctica

Nedaleko jižního polárního kruhu vybudovala Masarykova univerzita výzkumnou stanici. Mladá polární ekoložka Olga Bohuslavová z Brna chce také přispět k poznání vývoje klimatu v polárních oblastech a dalších ekologických problémech.

2011 MTV Seged – Termálvizek és fürdő – Thermal springs and spas

Egerszalok

2012 CT Brno – Ivančický špargl – Asparagus from Ivančice

Chřest neboli špargl z Ivančic byl slavnější než plzeňské pivo, dodával se na vídeňský dvůr. Jaký je jeho osud dnes?

2012 CT Brno – Život s handicapem – People with special needs

Příběh mladé nevidomé ženy, která navzdory zdravotním potížím chce učit nevidomé děti modelovat z hlíny podle metody hmatového modelování.

2014 RTVS Banská Bystrica – Neobvyklé štúdiá – Unusual study programmes

Škola predátorov

2014 TVP Kraków – Aktywni seniorzy – Active seniors

Szkoła Aktywnego Seniora

2015 CT Brno – Zastav se člověče – Slow down and enjoy

Naučné stezky mezi Odry a Fulnekem zavedou návštěvníky nejen k památníku učitele národů J. A. Komenského, ale i podél řeky Odry a seznamuje s uměním rybníkářství v tomto kraji. Včetně zámku v Odrách.

2015 MTV Seged – Rekonstruktorzy – Reconstructions of historical battles

Magyar íjászok

2016 CT Brno – Rolnictwo – Agriculture

Lavender menu

2017 RTVS Košice – Uchovávanie pôvodných odrôd stromov – Preservation of original trees

Taste of old apples

2017 CT Brno – Oskeruše – strom Slovácka

Oskeruše je symbolem záchrany tradičních druhů a odrůd ovocných dřevin. Většina stromů, zvláště ve volné krajině je již vysokého stáří a plodných mladých stromů je opravdu málo, proto se pořádají Svátky oskoruší, které strom propagují.

2017 CT Ostrava – Na slovanském Olympu – On the Slavic Olympus

Radhošť láká odedávna turisty, ale i jeskyňáře – speleology. Údajné legendární sídlo pohanského boha je totiž protkáno pseudokrasovými jeskyněmi, do nichž se normální smrtelník nedostane.

2018 CT Brno – Start-ups

UPPER mega startup

2018 RTVS Košice – Podpora rodiny – Financial support of young families

Porovnanie materských a rodičovských príspevkov v krajinách V4 zo strany štátu

2019 MTV Seged – Narodowe rasy zwierząt – National animal breeds

Return of the mangalica pig

2019 TVP Kraków – Medyczne patenty – Medical patents

Czepki w chemioterapii

2020 RTVS Košice – Sila piesne – Power of a song

Hej, sokoły

2021 CT Brno – Zdraví z přírody – Health from nature

In a bee sauna

2021 CT Ostrava – Středověký satelit Štramberk – Medieval satellite Stramberk

Notoricky známé archeologické nálezy spojují Štramberk dokonce s dobou prehistorickou. Dnes jej současníci často označují jako středověký satelit a to především díky množství dochovaných roubených chalup z 18. a 19. století. V roce 2020 získal Štramberk dokonce ocenění Historické město roku.

2022 MTV Seged – Ekologia – Ecolo

Étvágy a műanyaghoz – Appetite for plastic

2023 TVP Kraków – Nowoczesna architektura – Modern architecture

Nie tylko Manga

2024 RTVS Košice – Aktívny napriek hendikepu – Active people with special needs

Jeho očami sú ruky – masér.

2024 CT Ostrava – Kovářství na Helfštýně – Blacksmiths in Helfštýn

Hrad Helfštýn se stal díky mnohaleté tradici největšího mezinárodního setkávání kovářů, nazývaným Hefaiston, světovým centrem uměleckého kovářství.

Az üvegművész galériája Pannonhalmán – Gallery of the Glass artist on Pannohalma

Flippermúzeum Budapesten – Pinball Museum on Budapest

Hollókői Húsvéti Fesztivál – Hollókő Easter Festival

Gödöllői Királyi Kastély – Royal Palace of Gödöllő

Fertődi Eszterházy Kastély – Fertőd Esterházy Castle

Ócsai Öreghegyi pincesor – Traditional old wine cellars in Ócsa

Élménybirtok és Kastélyszálló Bikalon – Castle Hotel in Bikal

Úrkúti őskarszt Úrkút – Paleokarst Nature Reserve

A “faragott” falu – The “carved” village

Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark – The Ópusztaszer National Heritage Park

NAJLEPŠIE REPORTÁŽE ZA MAĎARSKO / BEST REPORTS FOR HUNGARY

2011/ The Ópusztaszer National Heritage Park / Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark
<https://opusztaszer.hu/>

2015/ Gallery of the Glass artist on Pannohalma / Az üvegművész galériája Pannonhalmán
<https://www.heftergallery.com/>

Pinball Museum on Budapest / Flippermúzeum Budapest
<https://flippermuseum.hu/>

2016/ Hollókő Easter Festival / Hollókői Húsvéti Fesztivál
<https://www.husvetifestival.com/>

2017/ Royal Palace of Gödöllő / Gödöllői Királyi Kastély
<https://kiralyikastely.hu/>

Fertőd Esterházy Castle / Fertői Eszterházy Kastély
<https://www.eszterhaza.hu/>

2021/ Traditional old wine cellars in Ócsa / Ócsai Öreghegyi pincesor
<https://ocsapincesor.hu/>

2021/ Castle Hotel in Bikal / Élménybirtok és Kastélyszálló Bikalon
<https://puchner.hu/>

2023/ The “carved” village / A “faragott” falu
<https://www.kisgyor.hu/>

2024/ Úrkút Paleokarst Nature Reserve / Úrkúti őskarszt
<https://www.bfnp.hu/>

NAJLEPŠIE REPORTÁŽE ZA ČESKÚ REPUBLIKU / BEST REPORTS FOR CZECH REPUBLIC

2003/ CT Brno – Život Romů v Brně / Life of Roma people in Brno
S romským muzikantem Gejzou Horváthem o hudbě i rasismu a o tom, co dělá pro lepší poznání Romů Muzeum romské kultury.

2005/ CT Brno – Architekt Endre Steiner / Endre Steiner Architect
Fascinující příběh architekta maďarského původu, který vystudoval a pracoval v Brně, za války zachraňoval v Bratislavě slovenské Židy před vyhlazovacími tábory a dožil se 100 let v USA.

2008/ CT Brno – Vzpomínky na monarchii / Austro-Hungarian Empire common railway stations architecture
Co spojuje Užhorod, Krakov, Brno či Miškolc? Třeba budovy nádraží, které se v celém Rakousku-Uhersku stavěly podle stejného modelu.

2009/ CT Brno – Mladá žena a Antarktida / A young lady and Antarctica

Nedaleko jižního polárního kruhu vybudovala Masarykova univerzita výzkumnou stanici. Mladá polární ekoložka Olga Bohuslavová z Brna chce také přispět k poznání vývoje klimatu v polárních oblastech a dalších ekologických problémů

2012/ CT Brno – Ivančický špargl / Asparagus from Ivančice

Chřest neboli špargl z Ivančic byl slavnější než plzeňské pivo, dodával se na vídeňský dvůr. Jaký je jeho osud dnes?

2012/ CT Brno – Život s handicapem / People with special needs

Příběh mladé nevidomé ženy, která navzdory zdravotním potížím chce učit nevidomé děti modelovat z hlíny podle metody hmatového modelování.

2015/ CT Brno – Zastav se člověče / Slow down and enjoy

Naučné stezky mezi Odry a Fulnekem zavedou návštěvníky nejen k památníku učitele národů J. A. Komenského, ale i podél řeky Odry a seznamuje s uměním rybníkářství v tomto kraji. Včetně zámku v Odrách.

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1098260856-kvarteto/415235100111008/>

2017/ CT Ostrava – Na slovanském Olympu / On the Slavic Olympus

Radhošť láká odedávna turisty, ale i jeskyňáře – speleology. Údajné legendární sídlo pohanského boha je totiž protkáno pseudokrasovými jeskyněmi, do nichž se normální smrtelník nedostane.

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1098260856-kvarteto/417235100111006/>

2017/ CT Brno – Oskoruše – strom Slovácka

Oskoruše je symbolem záchrany tradičních druhů a odrůd ovocných dřevin. Většina stromů, zvláště ve volné krajině je již vysokého stáří a plodných mladých stromů je opravdu málo, proto se pořádají Svátky oskoruší, které strom propagují.

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1098260856-kvarteto/417235100111011/>

2021/ CT Ostrava – Středověký satelit Štramperk / Medieval satellite Stramberk

Notoricky známé archeologické nálezy spojují Štramperk dokonce s dobou prehistorickou. Dnes jej současníci často označují jako středověký satelit a to především díky množství dochovaných roubených chalup z 18. a 19. století. V roce 2020 získal Štramperk dokonce ocenění Historické město roku.

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1098260856-kvarteto/421235100111009/>

2024/ CT Ostrava – Kovářství na Helfštýně / Blacksmiths in Helfštýn

Hrad Helfštýn se stal díky mnohaleté tradici největšího mezinárodního setkávání kovářů, nazývaným Hefaiston, světovým centrem uměleckého kovářství.

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1098260856-kvarteto/424235100111002/>

NAJLEPSIE REPORTAŻE ZA POLSKO / **BEST REPORTS FOR POLAND**

2003/ MTV Szeged – Wyroby regionalne / Regional products

Segedyńskie pantofelki – niezwykle pięknie zdobione, dzieła sztuki codziennego użytku wizyta u ich twórców

2004/ TVP Rzeszów – Wspomnienia Austro-Węgier / Memories of Austro-Hungarian Empire

Stowarzyszenie Dobrego Wojaka Szwejka w Przemyśle

2005/ CT Ostrava – Przystawki z regionów / Delicacies from the regions

Stramberskie uszy – wyjątkowe regionalne pierniki wypiekane w Stramberku

2006/ RTVS Košice – Turistické atrakcie / Tourist attractions of the Slovak Paradise

Jaskyne a tajomstvá Slovenského Raja

2007/ RTVS Banská Bystrica – Zmeny v regiónoch / Changes in the regions

Zmeny v Oščadnici na severnom Slovensku

2011/ MTV Szeged – Termálvizek és fürdők / Thermal springs and spas

Egerszalok

2014/ RTVS Banská Bystrica – Neobvyklé štúdiá / Unusual study programmes

Škola predátorov

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/29760#707>

2014/ TVP Kraków – Aktywni seniorzy / Active seniors

Szkołą Aktywnego Seniora

2015/ MTV Szeged – Rekonstruktorzy / Reconstructions of historical battles

Magyar íjászok

<https://rzeszow.tvp.pl/22621361/rekonstruktorzy>

2016/ CT Brno – Rolnictwo / Agriculture

Lavender menu

<https://rzeszow.tvp.pl/27413864/rolnictwo-z-pomyslem>

2017/ RTVS Košice – Uchovávanie pôvodných odrôd stromov / Preservation of original trees

Taste of old apples

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/142162#744>

2018/ CT Brno – Start-ups

UPPER mega startup

<https://rzeszow.tvp.pl/37646506/startupy>

2018/ RTVS Košice – Podpora rodiny – Financial support of young families

Porovnanie materských a rodičovských príspevkov v krajinách V4 zo strany štátu

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/183014#761>

2019/ MTV Szeged – Narodowe rasy zwierząt / National animal breeds

Return of the mangalica pig

<https://rzeszow.tvp.pl/40886887/rodzime-rasy>

2019/ TVP Kraków – Medyczne patenty / Medical patents

Czepki w chemioterapii

<https://rzeszow.tvp.pl/42041836/medyczne-patenty>

2020/ RTVS Košice – Sila piesne / Power of a song

Hej, sokoły

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/206054#1136>

2021/ CT Brno – Zdraví z přírody / Health from nature

In a bee sauna

<https://rzeszow.tvp.pl/54261727/zdrowie-z-natury>

2022/ MTV Szeged – Ekologia – Ecolo

Étvágy a műanyaghoz – Appetite for plastic

<https://rzeszow.tvp.pl/51361869/czas-na-ekologie>

2023/ TVP Kraków – Nowoczesna architektura / Modern architecture

Nie tylko Manga

<https://rzeszow.tvp.pl/75831249/nowoczesna-architektura>

2024/ RTVS Košice – Aktívny napriek hendikepu / Active people with special needs

Jeho očami sú ruky – masér.

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/439793#744>

**NAJLEPŠIE REPORTÁŽE ZA SLOVENSKO (Z PUBLIKÁCIE 15 ROKOV) /
BEST REPORTS FOR SLOVAKIA**

Helping others –various activities of help (homeless people) / Pomáhame si navzájom

Kvarteto 1/2009

Mysterious places with legends / Magické a raritné miesta

Kvarteto 9/2011

Unusual professions / Nezvyčajná profesia

Kvarteto 3/2013

Use of local food products in gastronomy / Regionálne produkty využité v gastronómii

Kvarteto 5/2017

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/126835>

Nature can heal us / Príroda nám dáva zdravie

Kvarteto 7/2017

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/132361>

Cross-border hiking trails / Turistické cezhraničné trasy.

Kvarteto 8/2017

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/134487#0>

Attractive historical places of interest / Atraktívne historické miesta

Kvarteto 9/2017

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/136705#0>

Preservation of cultural and historical heritage / Záchrana dedičstva

Kvarteto 10/2017

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/139828>

Return of original variety of trees and plants / návrat pôvodných odrôd drevín

Kvarteto 11/2017

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/142162#0>

Amateur sport record holders / Amatéri – rekordéri

Kvarteto 12/2017

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/143845>

Secrets of the museums/ Tajomstvá múzeí

Kvarteto 13/2017

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/146846>

Visegradmummies, holy relics and their history / Vyšehradské múmie, sväté relikvie a ich história

Kvarteto 2/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/151594>

Unconventional ideas for life and work out of towns /

Nekonvenčné nápady na prácu a život mimo mesta

Kvarteto 3/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/155073>

Starting young –Start-ups in practice / Mladí na štarte

Kvarteto 4/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/157629>

Man changing his environment (volunteers, local activists) / Človek, ktorý mení svoje okolie

Kvarteto 5/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/160454>

Inventions, inventors and their patents / Vynálezy a patenty

Kvarteto 6/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/162685>

ECO farming and production –trend or need? / Eko hospodárenie a výroba produktov.

Kvarteto 9/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/170142#0>

National animal breeds / Národná rasa zvierat

Kvarteto 10/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/173048>

Successful V4 projects / Cezhraničné projekty podporené V4 fondom

Kvarteto 11/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/174946#0>

Tracks of neighbour nations in foreign countries (within V4) /

Súčasný stopy našich susedov v iných krajinách

Kvarteto 12/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/179904>

New medicine inventions and methods / Nové medicínske postupy a objavy

Kvarteto 13/2018

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/179904>

Family – Why don't we have more children? / Podpora rodiny v štátoch V4

Kvarteto 1/2019

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/183014>

New life of old buildings and districts / Druhý dych starých budov

Kvarteto 3/2019

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/188465>

Schools for craftsmen (builder -bricklayer, carpenter) / Školy, ktoré vychovávajú remeselníkov

Kvarteto 4/2019

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/191495>

Small business, family companies / Rodinná firma

Kvarteto 2/20

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/215142>

Theatre –professions behind the scene / Profesia, ktorú nie je vidieť

Kvarteto 4/20

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/222790>

Active seniors / Aktívni seniori

Kvarteto 6/2024

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/478870>

Life in a small town / Malé mestá s osobitnou scenériou

Kvarteto 10/2024

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/14252/503008#0>

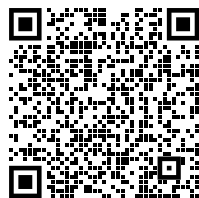
| Kde nás nájdete? / Where Can You Find Us?

Oficiálna webstránka /
Official website

Kvarteto na Facebooku /
Quartet on Facebook

Kvarteto /
ČT, Czechia

Kwartet /
TVP, Poland

Kvartett /
MTVA, Hungary

Kvarteto /
STVR, Slovakia

25 rokov Kvarteto / 25 years Quartet

Zostavili / Editors:

Ivana Smrčová, Ľuba Koľová

Texty / Texts:

Piotr Socha (Rzeszow), Marta Růžicková (Ostrava),
Nora Obrtelová (Brno), Zsuzsa Sári (Szeged),
Monika Kiss (Szeged), Ľuba Koľová (Košice)

Grafický dizajn / Graphic design:

Ivana Babejová

Fotografie a reprodukcie / Photographs and reproductions:

archív projektu Kvarteto

Tlač / Print:

ubabeja, s.r.o.

Vydavateľ / Published by:

© Národní garanti projektu Kvarteto V4, 2025

The project is co-financed by the Governments of Czechia, Hungary, Poland and Slovakia through Visegrad Grants from International Visegrad Fund.

The mission of the fund is to advance ideas for sustainable regional cooperation in Central Europe.

